

Ο Τζιμ Τζάρμους είναι γέννημα θρέμμα
μιας εποχής κινηματογραφοφιλίας και ανεμελιάς,
μιας εποχής εύκολης, γεμάτης ασάφεια
και επιθυμία για χειραφέτηση – χειραφέτηση
από τα πάντα, από τους κανόνες,
από τις παραδόσεις, από την αγορά.
ΣΕΛΙΔΑ 6

ΤΖΙΜ ΤΖΑΡΜΟΥΣ

54th THESSALONIKI
INTERNATIONAL
FILM FESTIVAL

SPONSOR OF THE AUDIENCE AWARDS

TASTE THE MOMENT

facebook.com/FischerBeerGreece

Fischer
PILSENER BEER

Απολαύστε υπεύθυνα

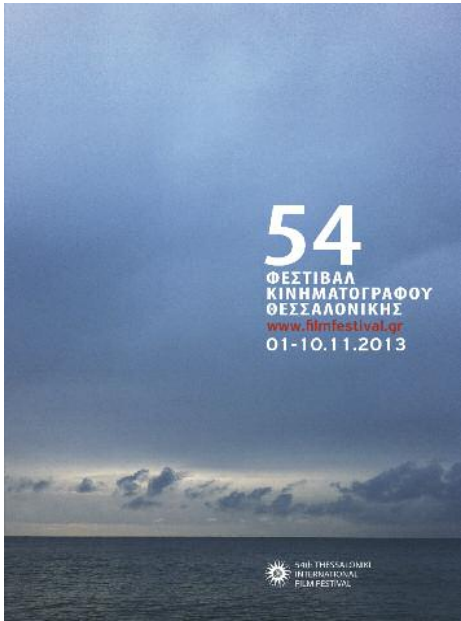

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Ταμείο
Περιφερειακής Ανάπτυξης

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
Ενδιάμεση
Διαχειριστική
Αρχή

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

54
ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
www.filmfestival.gr
01-10.11.2013

ΛΙΜΑΝΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Και στο 54ο με ανατρεπτική διάθεση.

Η εφημερίδα του
Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

Ειδική έκδοση για το
54ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

№ 273 [31/10/2013]

Διευθυντής σύνταξης: Ηλία Κανέλλη

Αρχισυντάκτρια: Δήμητρα Νικολοπούλου

Συντονισμός ύλης: Γκέλυ Μαδεμλή

Σύνταξη: Ελένη Ανδρουτσοπούλου, Δημήτρης Κερκινός,
Αλεξάνδρα Κόλια, Γιώργος Κρασσάκοπουλος,
Χριστίνα Λιάτα, Αγγελική Πέτρου, Τζωρτίνα Σερπιέρη,
Θάνος Σταυρόπουλος, Έλενα Χρηστοπούλου

Υπεύθυνη αγγλικών σελίδων: Λίλυ Παπαγιάννη

Φωτογράφος: Βασίλης Βερβερίδης (MOTIONTEAM)

Εξώφυλλο: Μαρία Παπαδάκη

Εκτύπωση: ΤΥΡΟ-ΜΟΥΓΟΣ | COMMUNICATION IN PRINT

Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο: Δημήτρης Εϊπίδης

Ο διευθυντής σύνταξης, η αρχισυντάκτρια και οι συντάκτες της εφημερίδας
του Φεστιβάλ εργάζονται χωρίς αμοιβή.

EDITORIAL

του Ηλία Κανέλλη

Στο αέναο κυνήγι του μοντερνισμού

Η ελληνική κοινωνία ζει τον τέταρτο χρόνο της οικονομικής, της πολιτικής αλλά, κυρίως, της κοινωνικής κρίσης της, κι είναι περισσότερο κουρασμένη παρά ποτέ. Κάτι χειρότερο. Ένα σοβαρό τμήμα της φλερτάρει, στα σοβαρά, με βίαιους ολοκληρωτισμούς. Στο όνομα της τιμωρίας, πολιτικής ή προσωπικής, κομμάτων και προσώπων που διαχειρίστηκαν τις τύχες της χώρας και ενεπλάκησαν στις οικονομικές δομές της πριν από την κατάρρευση, εξαιτίας της προσβεβλημένης περηφάνιας τους που χρειάστηκε για να γλιτώσουμε να καταφύγουμε στην καλοσύνη των ξένων, πολλοί έλληνες πολίτες καταφεύγουν στην εξωστρέφεια και στην επιβράβευση όσων την υποστηρίζουν, ενώ συχνά μετατρέπεται σε εχθρό ο ξένος, ο διαφορετικός.

Σε αυτή τη συνθήκη κοινωνικής οπισθοδρόμησης, είναι πρόκληση για έναν θεσμό όπως το Φεστιβάλ να συνεχίσει να διεκδικεί τις πανανθρώπινες αξίες – τη γνώση, την αλληλεγγύη, την αδελφοσύνη, τα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα, τη διαφορά, την πολυμορφία και την πολυχρωμία του κόσμου, την εξωστρέφεια. Σε ένα βαθμό, αυτό ούτως ή άλλως θα συνέβαινε. Η καλλιτεχνική δημιουργία, διαδικασία ούτως ή άλλως απελευθέρωσης, είναι σύμφυτα με το life style των περισσότερων καλλιτεχνικών θεσμών. Το life style είναι, βεβαίως, σημαντικό, αλλά έχει να κάνει με το φαίνεσθαι, με τη μόδα. Έχει σημασία λοιπόν το Φεστιβάλ να διεκδικεί την ανοιχτή κοινωνία, τις ελευθερίες, την αλληλεγγύη όχι επειδή το επιβάλλει κάποια μόδα αλλά συνειδητά, ως πολιτική πράξη. Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, στη μεγάλη ιστορία του, συχνά, με όπλο την τέχνη, μετατράπηκε σε κυψέλη συσπείρωσης των οπαδών του μοντέρνου κόσμου. Προδικτατορικά,

θέτοντας τις βάσεις της καλλιτεχνικής πρωτοπορίας και της καλλιέργειας σε μια απομονωμένη, φτωχή και κλειστή χώρα. Στη διάρκεια της χούντας ως κυψέλη αντίστασης στο εθνικόφρον κιτς αλλά και, ενεργά, ως φυτώριο δημοκρατίας απέναντι στους ολοκληρωτισμούς. Μεταπολιτευτικά, διεκδικώντας τη χειραφέτηση των πιο δύσκολων και δημιουργικών πειραματικών εκδοχών του κινηματογράφου και, από κάποια στιγμή και μετά, ως κήρυκας εξωστρέφειας στο μεγάλο διεθνές πεδίο του οπτικοακουστικού μοντερνισμού.

Στη σημερινή καμπή, έχοντας κατακτήσει τη διεθνή απήχηση αλλά, κυρίως, έχοντας καταφέρει να μείνει ίσως ο πιο ζωντανός και εξωστρεφής θεσμός της πόλης, με απήχηση στα πιο δυναμικά κοινωνικά στρώματα και, κυρίως, στους νέους, το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης δημιουργεί μια καινούργια ενότητα προβολών. Τα «Ρεύματα» είναι ένα τμήμα που προτείνει ταινίες, με έκδηλη την αγωνία να τοποθετηθούν απέναντι στις παγιωμένες βεβαιότητες ενός κόσμου και μιας τέχνης που δεν εξελίσσεται. Όσες και όσοι συμμετέχουν στα «Ρεύματα», ξεχωριστοί καλλιτέχνες με εντελώς ξεχωριστούς τρόπους καθεμιά και καθένας, έχουν μια φιλοδοξία: να πάνε τον κινηματογράφο λίγο παραπέρα, να ανατρέψουν βεβαιότητες, να προτείνουν νέους τρόπους πρόσληψης του έργου και χρήσης του. Δεν αμφισβητούν απλώς. Προτείνουν! Δεν καταγγέλλουν. Προετοιμάζουν τις νέες εικόνες, σκαπανείς ενός καινούργιου που αξίζει να το διεκδικεί.

Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης συνεχίζει να είναι ένας ζωντανός κυνηγός του μοντερνισμού στην τέχνη – και, κατ' αντανάκλαση, στη ζωή. Ο κόσμος μας θα συνεχίσει μαχητικά να διεκδικεί τη δημιουργικότητα, την πολυχρωμία, την αλληλεγγύη.

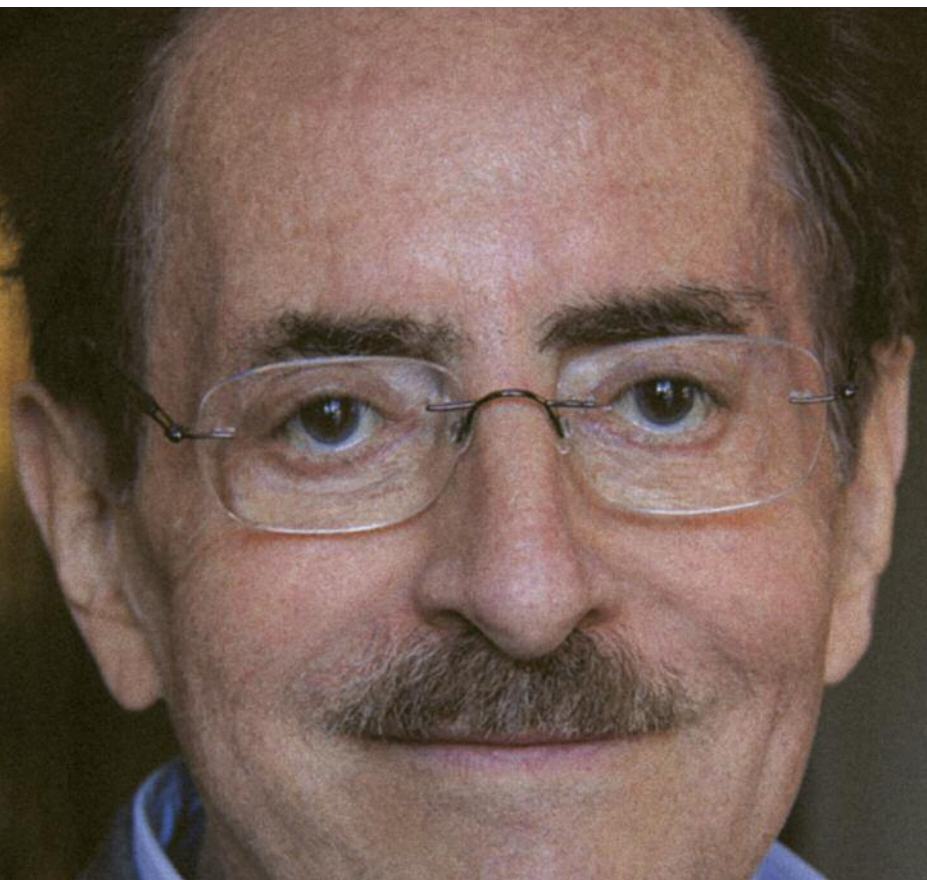

@filmfestivalgr
ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ ΜΑΣ
ΣΤΟ TWITTER

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΝΑΝΕΩΝΕΤΑΙ ΣΥΝΕΧΩΣ

Ζητήσαμε από τον καλλιτεχνικό
διευθυντή του Φεστιβάλ
Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης,
Δημήτρη Εϊπίδη, να μας δώσει το
στίγμα της φετινής 54ης
διοργάνωσης. Ιδού τι μας είπε:

Για το Διεθνές Διαγωνιστικό:

Πρόκειται για νέες κινηματογραφικές φωνές απ' όλο τον κόσμο. Διαφέρουν πολύ μεταξύ τους, γι' αυτό και στο σύνολό του το Διεθνές Διαγωνιστικό, παρουσιάζει εξαιρετικό ενδιαφέρον. Ο κάθε δημιουργός χαράσσει τη δική του διαδρομή, αρθρώνει τον δικό του ανεξάρτητο, τολμηρό λόγο και καθρεφτίζει τον κόσμο του με κριτική σκέψη και καλλιτεχνικό όραμα. Φέτος, το κοινό θα έχει την ευκαιρία να ανακαλύψει ταινίες από κάθε γωνιά της γης. Οι νέοι και τα προβλήματά τους, η ανθρώπινη πραγματικότητα και οι εκφάνσεις της, οικογενειακοί δεσμοί και κοινωνίες που αλλάζουν ραγδαία αποτυπώνονται με ειλικρίνεια στο φακό των σκηνοθετών.

Για τους Ανοιχτούς Ορίζοντες:

Εδώ, το ανεξάρτητο σινεμά εκπροσωπείται μέσα από τις καλύτερες στιγμές του. Μακριά από στερεότυπα, εξωραϊσμούς και ωραιοποιήσεις. Είναι στην ευχέρεια του κοινού να επιλέξει τις ταινίες που επιθυμεί ανάμεσα στις πιο καινοτόμες και ριζοσπαστικές δυνάμεις του ανεξάρτητου παγκόσμιου σινεμά. Η πολυμορφία αποτελεί χαρακτηριστικό στοιχείο των Ανοιχτών Οριζόντων. Προβάλλουμε τις νέες ταινίες των Τζιμ

Τζάρμους, Αλεξάντερ Πέιν, Ρομάν Πολάνσκι, Μοχάμαντ Ρασούλοφ Ούλριχ Ζάιντλ, Κέλι Ράιχαρτ, Ξαβιέ Ντολάν και Βαλέρια Μπρούνι Τεντέσκι. Πλάι στους αναγνωρισμένους δημιουργούς, μας συστήνονται και νεότερα ονόματα που θα κάνουν τη διαφορά.

Για τη νέα ενότητα «Ρεύματα»:

Όπως το σινεμά δεν εφησυχάζει ποτέ, έτσι και ένα φεστιβάλ ανανεώνεται και στέκεται συνοδοιπόρος σε καθετί καινούργιο. Τα «Ρεύματα», εγκαινιάζονται στο πλαίσιο των Ανοιχτών Οριζόντων, με ταινίες που αφηγούνται οικείες ιστορίες με διαφορετικό τρόπο και λειτουργούν ως πεδίο εξερεύνησης και επαναπροσδιορισμού της κινηματογραφικής γλώσσας. Χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι η βραβευμένη κομεντί *Χανκ και Άσα* του Τζέιμς Ε. Νταφ ή το μοντέρνο βωβό φιλμ *Η φωνή των άφωνων* του Μαξιμόν Μόνιχαν.

Για τις ελληνικές ταινίες:

Ο ελληνικός κινηματογράφος διανύει μια νέα δημιουργική περίοδο καλλιτεχνικών αξιώσεων και διεθνών διακρίσεων. Φέτος, πρεμιέρα στη Θεσσαλονίκη θα πραγματοποιήσουν η βραβευμένη στο Φεστιβάλ Βενετίας

ταινία *Miss Violence* του Αλέξανδρου Αβρανά, το *Να κάθεται και να κοιτάς* του Γιώργου Σερβετά, *Η αιώνια επιστροφή του Αντώνη Παρασκευά* της Ελίνας Ψύκου, το *Wild Duck* του Γιάννη Σακαρίδη, αλλά και οι ταινίες *Ο χειμώνας του Κωνσταντίνου Κουτσολιώτα*, *Ο προφήτης* του Δημήτρη Πούλου, *Goldfish* του Θάνου Τσαβλή και *Η τελευταία φάρσα* του Βασίλη Ραΐση. Ταυτόχρονα, 22 ελληνικές ταινίες θα ενταχθούν στην ψηφιακή βιβλιοθήκη της Αγοράς και θα είναι διαθέσιμες σε όλους τους επαγγελματίες του κινηματογραφικού χώρου που θα βρεθούν στη Θεσσαλονίκη προσκεκλημένοι της διοργάνωσης.

Για το αφιέρωμα στον σύγχρονο αργεντίνικο κινηματογράφο:

Το νέο τοπίο που δημιουργείται στο αργεντίνικο σινεμά παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Πλέον, οι περισσότεροι από τους νέους δημιουργούς της Αργεντινής είναι απόφοιτοι του Πανεπιστημίου Κινηματογράφου του Μπουένος Άιρες, κάτι που σημαίνει ότι χειρίζονται με δεξιοτεχνία το μέσο τους και δεν διστάζουν να πειραματιστούν στυλιστικά. Εξίσου σημαντική είναι η διαφοροποίηση και στα θέματά τους. Ταξικά ζητήματα, όπως τα βλέπουμε

στην ταινία *Los Duenos* των Αγκουστίν Τοσκάνο και Εζεκιέλ Ραντούσκι, ερωτικές ιστορίες (χαρακτηριστική ταινία η *Hawaii* του Μάρκο Μπέργκερ), αλλά και οικογενειακοί δεσμοί, όπως καταγράφονται στο φιλμ *La Paz* του Σαντιάγκο Λόσα, είναι παρόντα στη θεματική γκάμα των νέων αργεντίνων δημιουργών.

Για τα αφιερώματα στον Αλέν Γκιροντί και την Κλερ Σιμον:

Ο Γάλλοι Αλέν Γκιροντί και Κλερ Σιμόν δίνουν ένα πολύ προσωπικό στίγμα στον χάρτη του παγκόσμιου σινεμά. Ο Γκιροντί κινείται ανάμεσα στο πραγματικό και το φανταστικό, με σουρεαλιστική διάθεση και γήινη ματιά. Ανάμεσα στις ταινίες του που θα παρακολουθήσει το κοινό είναι *Ο άγνωστος της λίμνης*, για το οποίο απέσπασε το βραβείο σκηνοθεσίας στο πρόσφατο Φεστιβάλ Καννών. Απ' την άλλη πλευρά, η Κλερ Σιμόν, με σημαντική παρουσία στο ντοκιμαντέρ, αλλά και στον κινηματογράφο μυθοπλασίας, παρατηρεί τον κόσμο γύρω της με ευαισθησία και διεισδυτική ματιά. Στη Θεσσαλονίκη θα δούμε, ανάμεσα σε άλλες ταινίες της, το υπέροχο *Gare du Nord* που καθρεφτίζει το πρόσωπο της σύγχρονης πολυπολιτισμικής Γαλλίας.

ΕΙΝΑΙ ΣΤΗΝ ΕΥΧΕΡΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΝΑ ΕΠΙΛΕ- ΞΕΙ ΤΙΣ ΤΑΙ- ΝΙΕΣ ΠΟΥ ΕΠΙ- ΘΥΜΕΙ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΠΙΟ ΚΑΙΝΟΤΟ- ΜΕΣ ΚΑΙ ΡΙΖΟΣΠΑ- ΣΤΙΚΕΣ ΔΥΝΑ- ΜΕΙΣ ΤΟΥ ΑΝΕΞΑΡ- ΤΗΤΟΥ ΠΑΓΚΟ- ΣΜΙΟΥ ΣΙΝΕΜΑ. Η ΠΟΛΥ- ΜΟΡΦΙΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΧΑΡΑΚΤΗ- ΡΙΣΤΙΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΤΩΝ ΑΝΟΙ- ΧΤΩΝ ΟΡΙΖΟΝ- ΤΩΝ

Για το επετειακό αφιέρωμα του τμήματος «Ματιές στα Βαλκάνια»:

Το φεστιβάλ, από τη διεθνοποίησή του και μετά, παρακολουθούσε πάντα με προσοχή τις κινηματογραφικές εξελίξεις στα Βαλκάνια. Φέτος, μέσα από το αφιέρωμα που περιλαμβάνει και ταινίες των Νούρι Μπιλγκέ Τζεϊλάν, Ζέκι Ντεμίρκουμπουζ, Γκόραν Πασκάλιεβιτς και Σεμί Καπλάνογλου, οι παλαιότεροι θα απολαύσουν μερικές από τις ωραιότερες στιγμές του βαλκανικού σινεμά, και οι νεότεροι σινεφίλ θα έχουν την ευκαιρία να συγκροτήσουν μια συνολική εικόνα για την εξέλιξη που έχει συντελεστεί στον βαλκανικό κινηματογράφο τα τελευταία χρόνια.

Για τις αναπτυξιακές δράσεις της Αγοράς:

Στην Αγορά γίνεται η απαραίτητη ζύμωση που αφορά όλα τα στάδια της κινηματογραφικής εξέλιξης. Από το στάδιο της ιδέας, μέχρι την ολοκλήρωση μιας ταινίας. Εδώ, οι επαγγελματίες του οπτικοακουστικού χώρου παρακολουθούν τα πρότζεκτ και τις ολοκληρωμένες ταινίες, ενώ οι δημιουργοί έχουν την ευκαιρία να προωθήσουν το έργο τους και να βρουν συνέργειες σε διεθνές επίπεδο.

ΜΟΝΟ ΟΙ ΕΡΑΣΤΕΣ ΜΕΝΟΥΝ ΖΩΝΤΑΝΟΙ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΗΛΑΔΗ ΧΩΡΙΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ του Ηλία Κανέλλη

Ο Τζιμ Τζάρμους ήταν γέννημα θρέμμα μιας εποχής κινηματογραφοφιλίας και ανεμελιάς, μιας εποχής εύκολης, γεμάτης ασάφεια και επιθυμία για χειραφέτηση – χειραφέτηση από τα πάντα, από τους κανόνες, από τις παραδόσεις, από την αγορά. Ήταν η φυσική συνέχεια μιας κινηματογραφοφιλίας ενισχυμένης από την ανέμελη σχέση με τη ζωή, που αρτιώθηκε με δύο ασπρόμαυρα έργα του Βέντερς, *Στο πέρασμα του χρόνου* και στην *Κατάσταση πραγμάτων*. Ο Τζάρμους, λοιπόν, δεν ήρθε παρά να ενισχύσει, με τον τρόπο του, ορισμένες βεβαιότητες της εποχής, μερικές αληθινές και κάποιες άλλες ψεύτικες. Ότι το σινεμά είναι βαθιά ανάγκη επιβίωσης (ψέμα), ότι το ασπρόμαυρο είναι πιο ρεαλιστικό από το έγχρωμο (ψέμα), ότι οι ταινίες μπορούν να γίνονται και με λίγα, ότι ήταν υπερβολή η μανία με τις υπερπαραγωγές (αλήθεια), ότι οι ταινίες μπορεί να φτιάχνονται χειροποίητα, οι ηθοποιοί να είναι οι φίλοι μας και η παρέα μας (αλήθεια), ότι ο μοντερνισμός δεν είχε πάψει να διεκδικεί από τη ζωή και από την τέχνη, δεν ήταν όλα μεταμοντέρνα περιδίνηση γύρω από τους εαυτούς μας, από την πρόκληση, από τα παιχνίδια της φόρμας και από την περιρρέουσα ατμόσφαιρα της πολιτικής που ο Λυοτάρ την έλεγε «τέλος των μεγάλων αφηγήσεων» και, λίγο μετά, ο Φράνσις Φουκουγιάμα την αποκάλυψε «τέλος της ιστορίας» (αλήθεια).

Ο Τζιμ Τζάρμους, λοιπόν, εμφανίστηκε σχεδόν από το πουθενά με μια σπουδαστική ταινία, τις *Διακοπές διαρκείας* (1980) και, τέσσερα χρόνια μετά, έκανε παγκόσμια επιτυχία με το ασπρόμαυρο *Stranger Than Paradise*. Μια ταινία που δείχνει μετανάστες χωρίς στον ήλιο μοίρα με διάθεση μπροστά να ελπίζουν στην καλή τύχη τους και μόνο – κι αυτή να τους τα φέρνει όλα δεξιά. Η συνταγή ήταν απλή: ασυνήθιστες φάτσες, μερικές ατάκες που μοιάζουν φιλοσοφικές και ταυτόχρονα η παρωδία τους, η Αμερική, ο τόπος όπου όλα μπορούν να συμβούν – και βέβαια, στο επίκεντρο, η ελευθερία, η διεκδίκηση της ελευθερίας, στη ζωή και στην τέχνη.

Και στη ζωή και στην τέχνη του Τζάρμους ελευθερία σημαίνει: χωρίς ταυτότητα.

Ο πρώτος που μου μίλησε για τον Τζάρμους, πριν εκείνος βραβευθεί στις Κάννες και απογειωθεί, το

1984, ήταν ο Τορνές – ό,τι τον είχα γνωρίσει. «Το σινεμά ανήκει στον Γιαρμούς (έτσι τον έλεγε) και στον Ραούλ Ρουίζ», μου είπε μια μέρα. «Γιατί είναι μοντέρνοι και δυναμικοί. Ο πρώτος είναι ροκ αστέρι. Ο άλλος μου αρέσει γιατί στις ταινίες του ακούς δεκάδες γλώσσες. Κανενός ο κινηματογράφος δεν έχει πατρίδα και, γενικώς γιατί η τέχνη να έχει πατρίδα;»

Πίστευε στα ροκ αστέρια ο Τορνές; «Και στα ροκ και στα τζαζ αστέρια», αποκρίθηκε. Πίστευε ακόμα στο σινεμά που γινόταν σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερες συνθήκες ελευθερίας και, επίσης, πίστευε στην κινητικότητα των κοινωνιών. Και στην ανωτερότητα των ξένων, που διαλύουν τις ομογενοποιημένες βεβαιότητες. Ο Τζάρμους ήταν ξένος στις κατεστημένες συνήθειες του σινεμά – κι η φρέσκια ορμή του ήταν αξιοζήλευτη. Ένα είδωλο του μοντερνισμού.

Ο Τορνές πίστευε ακόμα στη δύναμη της ομάδας. Ο Τζάρμους ήταν τέτοιος τύπος, δούλευε, δούλευε με την ίδια ομάδα ανθρώπων – όπως άλλωστε ο Κασσαβέτης, ο Φασμπίντερ, αργότερα ο Καουρισμάκι (κι ο ίδιος ο Τορνές). Εμπιστοσύνη, πίστη, αυτές είναι οι λέξεις που ο Τορνές επαναλάμβανε – και ο Τζάρμους ήταν από εκείνους που την ενέπνεε στον Τζον Λιούρι, στον Ρομπέρτο Μπενίνι, στον Τομ Γουέιτς...

Οι ταινίες του Τζάρμους είναι τυπικές ταινίες περιπλάνησης. Όχι αναγκαστικά στους μεγάλους αυτοκινητόδρομους και στους σταθμούς των road monies, ούτε καταχρηστικά στην αμερικανική ενδοχώρα με τους μεγάλους βάλτους, όπως *Στην παγίδα του νόμου* (1986) ή στην άγρια Δύση, όπως στον *Νεκρό* (1995). Οι περιπλανήσεις του γίνονται στα έγκατα, εκεί ανασύρει το βάθος της ποιητικής πρόζας του Τομ Γουέιτς (πλαισιωμένος τέλεια από τον Ρομπέρτο Μπενίνι, μια που στο μοντέλο των αφηγήσεων του δυτικού μοντερνισμού, ήδη από την εποχή του Θερβάντες, υπάρχει πάντα ένας κωμικός Σάντσο Πάντσα) κι από εκεί ανακαλεί τον Ουίλιαμ Μπλέικ, ακόμα και για να τον παρωδήσει παρωδώντας τα ίδια τα κείμενα που τον διαμόρφωσαν, σε μια νομοτελειακή πορεία του Τζόνι Ντεπ, παράξενου ταξιδιώτη προς το θάνατο.

Αυτή η αυτοπαρώδηση είναι ένα από τα χαρακτηριστικά του κινηματογράφου του Τζάρμους. Θαρ-

ΕΧΟΥΝ ΠΕΡΑΣΕΙ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ. ΑΛΛΑ Ο ΤΖΑΡΜΟΥΣ ΕΧΕΙ ΑΚΟΜΑ ΟΡΕΞΗ ΓΙΑ ΜΟΝΤΕΡΝΙΣΜΟΥΣ, ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗ, ΔΗΛΑΔΗ, ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΙΝΕΜΑ ΤΟΥ

ρείς κι έχει βάλει ένα μεγάλο στοίχημα: να μην επιτρέψει σε τίποτα σοβαρό να το κατακρεουργήσει, να το καταπιεί η σοβαροφάνεια.

Όταν ήμουν μικρός, λάτρευα τα κωμικά ταινιάκια της σειράς *Καφές και τσιγάρο*, που είμαι βέβαιος ότι ξεκίνησε σαν καλαμπούρι και συνεχίστηκε σαν ευκαιρία να συναντιούνται οι παλιοί φίλοι και να γιορτάζουν το κινηματογραφικό θαύμα που τους δόθηκε με ένα γλέντι γυρισμάτων. Έγιναν τέσσερα ταινιάκια, προσωπικά κόλλεγα στο τρίτο, του 1995, με Ίγκι Ποπ και Τομ Γουέιτς.

Αλλά επειδή μεγαλώνοντας ανακαλεί κανείς άλλα πράγματα, πρέπει να το ομολογήσω: οι εικόνες του Τζάρμους που με έχουν στοιχειώσει ήταν οι παγωμένες εικόνες της τέταρτης ιστορίας από την παραγνωρισμένη ταινία *Μια νύχτα στον κόσμο* (1991) – που περιέγραφε τέσσερις ιστορίες με ταξιτζήδες στη Νέα Υόρκη, στο Παρίσι, στη Ρώμη και στο Ελσίνκι. Ίσως γιατί ήταν ένα νεύμα υπόγειας συγγένειας με το περίεργα νεορεαλιστικό σύμπαν του Άκι Καουρισμάκι, ίσως γιατί έπαιζε ο Μάτι Πελόνας, ο πρωταγωνιστής του Καουρισμάκι που, πεθαίνοντας τέσσερα χρόνια μετά, με υποχρέωσε να προσγειωθώ και να αναγνωρίσω ως καουρισμακικές και τις ταινίες του φίλου του που δεν τον περιείχαν και δεν θα τον περιείχαν πια.

Α, να μην ξεχάσω ότι η ταινία εκείνη άρχιζε με την Τζίνα Ρόουλαντς, λες κι είχε βγει από την *Νύχτες Πρεμιέρας* του Κασσαβέτη, να παίρνει ταξί στη Νέα Υόρκη. Ήταν η εποχή που ο Τζάρμους είχε αποθρασυνθεί και ήθελε να χώσει στις εικόνες του, έστω για λίγο, όλο το σινεμά (και όλη τη μουσική) που αγάπησε.

Έχουν περάσει τα χρόνια. Αλλά ο Τζάρμους έχει ακόμα όρεξη για μοντερνισμούς – για τη διεκδίκηση, δηλαδή, του κόσμου μέσα από το σινεμά του. Ξέρω, είστε πολύ ψαγμένοι, δεν συμεριζέστε την επιτυχία των *Τσακισμένων λουλουδιών* (2005), με τον μεσήλικο γυναικά σε κρίση, κι από ψευδοκαουμπόικα θα προτιμούσατε κανονικά γουέστερν, με πιστολίδι και το γνωστό φολκλόρ της Άγριας Δύσης αντί για τον *Νεκρό*. Και, ναι, η νέα ταινία του, *Μόνο οι εραστές μένουν ζωντανοί*, που θα δούμε για πρώτη φορά στην Ελλάδα στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, έχει πρωταγωνίστρια την Τίλντα Σουίντον, γιατί άραγε; Μήπως γιατί χρειάζεται μια σταρ για να ξαναγίνει της μόδας ο σκηνοθέτης; Βέβαια, βέβαια, είναι γνωστό, πολλές και πολλοί ξέρετε ότι η μόδα έχει αλλάξει και σημασία έχει να είμαστε της μόδας.

Ο Τζάρμους, όμως, επιμένει ότι δεν έχει σημασία να είμαστε της μόδας, αλλά να είμαστε μοντέρνοι. Να μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο, ή έστω να έχουμε σκοπό να αλλάξουμε την τέχνη. Και πού είστε... Δεν χρειάζεται να τα διαλύσουμε όλα. Σημασία έχουν η ευτυχία, η πνευματικότητα, η εμπάθυνση και η σοβαρότητα – η σοβαρότητα, όχι η σοβαροφάνεια.

Τζάρμους για πάντα, λέμε.

Στο επόμενο: η Μαρία Μαρκουλή για τις μουσικές στα έργα του Τζιμ Τζάρμους

STRANGER THAN PARADISE

Ο ΝΕΚΡΟΣ

ΑΝΟΙΧΤΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ #1

Εκφράσεις και κινηματογραφικές γραφές απ' όλο τον κόσμο, για πρόσωπα που διεκδικούν τη ζωή και την αξιοπρέπειά τους, για τα πρώτης γραμμής πολιτικά και κοινωνικά ζητήματα, για αισθητικές που αμφισβητούν τους κυρίαρχους τρόπους. Από τη φτωχή Αφρική ως την Αμερική που αναζητά νοήματα και σημασίες, ο κινηματογράφος είναι πάντα και παντού η ανήσυχη σταθερά.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΜΠΑΛΑ

Ντόναλντ Μουγκίσα & Κάσπερ Μπίσγκαρντ

Μπορεί ένα SMS να σώσει τη ζωή σου; Για πολλούς πληθυσμούς της Αφρικής, όπου υπηρεσίες κινητής τηλεφωνίας αναλαμβάνουν την αποστολή εμβασμάτων μέσω του δικτύου τους, ακόμα και το να έχεις καλό σήμα μπορεί να γίνει υπόθεση ζωής και θανάτου.

Συνέντευξη στον Θάνο Σταυρόπουλο

Η ταινία μεταφέρει την εικόνα του καθημερινού αγώνα πολλών ανθρώπων. Γιατί επιλέξατε να πείτε αυτή τη συγκεκριμένη ιστορία, για την περικλίση ενός μικρού κοριτσιού;

Την τελευταία δεκαετία, τα κινητά τηλέφωνα έφεραν επανάσταση στις ζωές εκατομμυρίων Αφρικανών. Δεν χρησιμοποιούνται απλώς ως μέσο επικοινωνίας, αλλά αξιοποιούνται και με ιδιαίτερα ευρηματικούς άλλους τρόπους – για μεταφορά χρημάτων, μέχρι και για μηνύματα που ειδοποιούν τους αγρότες όταν οι τιμές είναι υψηλές στις αγορές της πόλης, προκειμένου να πάνε οι ίδιοι να πουλήσουν τα προϊόντα τους. Εμείς επιλέξαμε απλώς μία από τις πολλές ιστορίες που συμβαίνουν στην Ουγκάντα και προκύπτουν από τη λειτουργία των υπηρεσιών κινητής τηλεφωνίας. Έπειτα, θέσαμε στους εαυτούς μας μία απλή ερώτηση. Τι μπορεί να συμβεί αν η ζωή σου εξαρτάται από την τεχνολογία, και αυτή αποτύχει στο σκοπό της; Τι κάνεις τότε; Πώς θα αντιδράσεις; Απλά, μικρά ερωτήματα, που συνθέτουν μια μεγαλύτερη εικόνα.

Πώς εντοπίσατε την Άπιο; Με ποια κριτήρια συγκροτήσατε το καστ;

Βρήκαμε την Άπιο από καθαρή τύχη. Όταν κάναμε την έρευνά μας στην περιφέρεια της Καραμόγια, η Άπιο πέρασε από δίπλα μας, πηγαίνοντας στο σχολείο. Την ρωτήσαμε αν θα την ενδιέφερε να έρθει για μια οντισιόν. Δέχτηκε, κι όταν τη δοκιμάσαμε καταλάβαμε αμέσως ότι ήταν ιδανική για το ρόλο. Επίσης, μας φάνηκε ελκυστικό το ότι δεν είχε βρεθεί ποτέ της στην Καμπάλα. Η Άπιο και ο χαρακτήρας της θα έκαναν το ίδιο ταξίδι στο άγνωστο.

Γιατί η πρακτική της μεταφοράς χρημάτων μέσω κινητών τηλεφώνων έγινε τόσο δημοφιλής στην Ουγκάντα; Ποιος έχει μεγαλύτερο κέρδος απ' αυτή;

Οι κάτοικοι των αγροτικών περιοχών στην Ουγκάντα δεν έχουν τραπεζικούς λογαριασμούς. Μέσω αυτής της υπηρεσίας μπορούν να μεταφέρουν χρήματα. Έτσι οι άνθρωποι μπορούν να εργάζονται κάπου μακριά, ενώ παράλληλα μπορούν να στέλνουν χρήματα στις οικογένειές τους. Οι βασικές τραπεζικές υπηρεσίες απευθύνονται πια σε όλους, κι όχι μόνο στους λίγους.

ΜΗΝΥΜΑ ΖΩΗΣ

ΚΡΥΨΤΕ ΤΑ ΧΑΜΟΓΕΛΑ ΣΑΣ

Ντάνιελ Πάτρικ Καρμπόου

Ένας πρωτοεμφανιζόμενος Αμερικανός σκηνοθέτης διαλέγει το τοπίο της γενέτειράς του ως σκηνικό της ιστορίας που μοιάζει με εναλλακτική εκδοχή του *Στάσου πλάι μου*. Δύο αδέρφια, λίγο πριν την εφηβεία τους, μετά την ανακάλυψη του πτώματος ενός συνομηλικού τους, χάνονται στις πράσινες εκτάσεις του βόρειου Νιου Τζέρσεϊ. Το δάσος, φόβος και τρόμος για τα παιδιά της πόλης, γίνεται φίλος τους. Κι απ' ό,τι φαίνεται, δεν θα είναι ο μόνος.

Συνέντευξη στην Γκέλυ Μαδεμλή

Πολλές ταινίες του λεγόμενου αμερικανικού ανεξάρτητου κινηματογράφου συνδέουν τη διαδικασία του περάσματος από την παιδική στην ενήλικη ζωή με μια περιπλάνηση σε χαρακτηριστικά τοπία των Ηνωμένων Πολιτειών. Πώς σχολιάζετε αυτή τη σχέση;

Νομίζω πως οι ιστορίες με νέους είναι αναπόφευκτος πόλος έλξης. Όταν είσαι παιδί, ειδικά όταν μεγαλώνεις μακριά από θρησκείες, ο θεός σου είναι η μητέρα φύση. Το δάσος είναι ένας τόπος με φοβερή δύναμη και μυστήριο.

Το σενάριο είναι αφαιρετικό και αποσπασματικό. Πώς καταλήξατε σ' αυτό και πώς καθοδηγήσατε τους νεαρούς ηθοποιούς σας;

Το σενάριο ξεκίνησε ως συρραφή σκηνών, βασισμένων στις αναμνήσεις μου από την παιδική μου ηλικία, χωρίς να έχω βλέψεις για μια ταινία μεγάλου μήκους. Σύντομα διαπίστωσα πως κάποια θέματα και τοπο-

θεσίες επανέρχονταν, και πως μικρότερα κομμάτια σχημάτιζαν μια γενική εικόνα. Ζυγίζοντας το ενδεχόμενο μιας μεγάλου μήκους ταινίας με υπόθεση, άρχισα να ενδιαφέρομαι λιγότερο για μια αυτοαναφορική εξιστόρηση. Προτίμησα τη φόρμα μιας κατακερματισμένης ανάμνησης. Τα αγόρια που παίζουν είναι οι συν-σεναριογράφοι της ταινίας. Ήθελα να συμπεριλάβω πολλά πλάνα μεγάλης διάρκειας, κι έτσι έπρεπε να δημιουργήσω τις συνθήκες για να μπορέσουν τα αγόρια να αυτοσχεδιάσουν, αλληλεπιδρώντας σε κάθε σκηνή. Ανακάλυψα πολύ γρήγορα πως ο πιο σημαντικός κανόνας που πρέπει να τηρήσεις όταν δουλεύεις με νέους ηθοποιούς, είναι να τους εμπιστευέσαι.

Αυτήν την περίοδο, γυρίζετε ένα ντοκιμαντέρ. Ποια είναι η μεθοδός σας;

Για μένα, είναι πιο σημαντικό να είμαι ακριβής στην αίσθηση μιας ιστορίας, παρά στα πραγματικά γεγονότα. Μπορείς να παρα-

μείνεις πιστός στην ιστορία, αλλά αυτό δεν σημαίνει πως απαγορεύονται οι καλλιτεχνικές ελευθερίες στην απόδοση της λεπτομέρειας. Η πραγματική ζωή είναι πιο συναρπαστική από οποιαδήποτε απόπειρα μυθοπλασίας.

Η μουσική είναι ένα βασικό βοήθημα για να συναισθανθούμε τη δύναμη της ιστορίας. Τελικά έχουν δίκιο όσοι λένε ότι η φύση έχει τη δική της μουσική;

Όταν βρισκόμαστε στις πόλεις, σκεφτόμαστε το δάσος ως ένα ήσυχο μέρος. Στην πραγματικότητα όμως είναι γεμάτο θορύβους. Εν προκειμένω, για τη δουλειά αυτή, δουλέψαμε πολύ με το σχεδιασμό του ήχου σε εκείνες τις σκηνές, πειράζοντας την ένταση και τις συχνότητες, χρησιμοποιώντας τους «λάθος» άμπιεντ ήχους. Η πρωτότυπη μουσική γράφτηκε με το πρότυπο ενός «διπλού» μοντέλου, ώστε να υποβάλει στο κοινό αντιθετικά σχήματα – χαρά και φόβο, φως και σκοτάδι.

ΠΕΡΙΠΑΤΩ ΕΙΣ ΤΟ ΔΑΣΟΣ

ΤΟ ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΧΡΩΜΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ ΤΟΥ ΚΟΡΜΙΟΥ ΣΟΥ

ΤΟ ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΧΡΩΜΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ ΤΟΥ ΚΟΡΜΙΟΥ ΣΟΥ

Ελέν Κατέτ & Μπρυνό Φορζανί

- Ένας άντρας επιστρέφει στο σπίτι του, μόνο και μόνο για ανακαλύψει ότι η γυναίκα του έχει εξαφανιστεί. Τον άφησε; Είναι νεκρή; Καθώς ψάχνει να τη βρει, βυθίζεται σε έναν παράλληλο, εφιαλτικό κόσμο.
- Δεύτερη μεγάλο μήκους για τους Ελέν Κατέτ και Μπρυνό Φορζανί, τους Βέλγους σκηνοθέτες που με το *Amer* έκαναν αίσθηση για τον τρόπο για τον οποίο μετέφεραν την αισθητική και το ύφος των ιταλικών giallo στον κινηματογράφο τού σήμερα. Τι εστί giallo; Είναι το αφηγηματικό είδος στο οποίο «ανακατεύονται γλυκά» ο τρόμος, το έγκλημα, η φαντασία και ο ερωτισμός (giallo στα ιταλικά σημαίνει κίτρινο, το είδος πήρε το όνομά του από τα κίτρινα εξώφυλλα τα οποία είχαν τα τυπωμένα αφηγήματα του συγκεκριμένου παραλογοτεχνικού είδους).
- Το ύφος του φιλμ χρωστάει αναμφίβολα πολλά στο κτίριο το οποίο φιλοξένησε τα γυρίσματα. Ένα υπέροχο αρ-ντεκό κτίριο στις Βρυξέλλες, σχεδιασμένο από τον αρχιτέκτονα Βικτόρ Ορτά (1861-1947), που μοιάζει βγαλμένο από παραμύθι –ή, έστω, από έναν αισθητικά υπέροχο εφιάλτη.
- Οι σκηνοθέτες περιγράφουν το φιλμ τους σαν μια λαβυρινθώδη giallo ιστορία τοποθετημένη στις Βρυξέλλες. Και τα τρία στοιχεία είναι βασικά στη δομή της ιστορίας. Όπως και η ιδιαίτερη μουσική του, που περιλαμβάνει κομμάτια από cult ταινίες της δεκαετίας του 1970, του Ενιο Μορικόνε, του Μπρούνο Νικολάι και το μουσικό θέμα του *Emanuelle Around the World* του Νίκο Φιντένκο.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΝΑ ΖΑΝΕΤ

Ντάνιελ Χεσλ

- Ένα κομψό σχόλιο για την αστική και την εργατική τάξη, τον καταναλωτισμό και τον καπιταλισμό, ειπωμένο μέσα από την απρόσμενη συνάντηση δυο γυναικών από εντελώς διαφορετικούς κόσμους.
- Η ταινία απέσπασε τη Χρυσή Τίγρη στο φεστιβάλ του Ρότερνταμ.
- Ο τίτλος της ταινίας είναι δάνειο από το ομότιτλο τραγούδι του Beck, που, όπως αναφέ-

ρει ο σκηνοθέτης, καθόρισε τον ήχο της ταινίας προτού αυτή γυριστεί.

- Ο σκηνοθέτης Ντάνιελ Χεσλ έχει στο παρελθόν συνεργαστεί με σκηνοθέτες όπως ο Μάικλ Γκλάβογκερ και ο Ούλριχ Ζάιντλ (στη γνωστή κινηματογραφική τριλογία του του *Παράδεισου*, το τρίτο μέρος της οποίας [*Παράδεισος της ελπίδας*] προβάλλεται στο τμήμα των «Ειδικών Προβολών» του Φεστιβάλ).
- «“Πιστεύουμε στο ιερό χρήμα, στην αγιότητα της Ομοσπονδιακής Τράπεζας, στην κοινωνία των τραπεζών, στην πληρωμή των τόκων και στα αιώνια περιουσιακά στοιχεία. Αμήν.” Αντί για αυτά, ας απολαύσουμε την καύση του πληθωρισμού. Θα τραγουδήσουμε μαζί και θα υψώσουμε τη φωνή μας, σαν να ‘μασταν ενιαίο σώμα. Εμείς έχουμε τη δύναμη να γκρεμίσουμε τη θρησκεία του δολαρίου και του σεντ, της λίρας και της πένας. Η ζωή θα ανατείλει σαν τον ήλιο. Όπως ακριβώς έγινε για τη Φάνι και την Άννα. Οι δυο τους είναι πολεμίστριες της καθημερινής ζωής. Μάχονται ενάντια στις δυνάμεις που απειλούν να τις καταρρακώσουν. Επιτυγχάνουν όχι μόνο επειδή πολεμούν, αλλά απλώς επειδή επιλέγουν να μην κάνουν αυτό που δεν θέλουν, κερδίζοντας έτσι το κλειδί για την ελευθερία». *Ντάνιελ Χεσλ*

A TEACHER

Χάνα Φιντέλ

- Η ερωτική σχέση μιας νεαρής καθηγήτριας με ένα μαθητή της ξεφεύγει από κάθε έλεγχο, σ’ αυτό το γυναικείο ψυχογράφημα, έξοχο δείγμα του σύγχρονου ανεξάρτητου αμερικανικού κινηματογράφου.
- Η σκηνοθέτρια έγραψε το ρόλο για την πρωταγωνίστρια Λίντσεϊ Μπερτζ, με την οποία ήδη ήταν φίλες. Όσο για το σενάριο, αυτό βασίστηκε, όπως δηλώνει η κινηματογραφίστρια, στο κομμάτι «If Loving You Is a Crime (I’ll Always Be Guilty)», του Lee Moses, το οποίο ακούγεται στο τέλος του φιλμ. Η ίδια το είχε πρωτοακούσει στην ταινία *Οίκος ανοχής* (*L’ Apollonide*) του Μπερτράν Μπονελό.
- Η Χάνα Φιντέλ ανακηρύχθηκε, στο ετήσιο τεύχος του έγκριτου περιοδικού *Filmmaker*, ως «ένα από τα σημαντικότερα 25 πρόσωπα του ανεξάρτητου κινηματογράφου».

● Η ταινία απέσπασε βραβείο πρωτοεμφανιζόμενου σεναρίου στο σημαντικό φεστιβάλ ανεξάρτητου κινηματογράφου SXSW/South by Southwest, στο Όστιν του Τέξας.

- «Δεν μου αρέσουν οι ταινίες που, στο τέλος, σου δίνουν όλες τις απαντήσεις μέσα σε ένα κουτί, τυλιγμένες σαν δώρο. Θέλω να ωθήσω το θεατή να σκεφτεί την ηρωίδα, το τέλος, να χρησιμοποιήσει τη φαντασία του. Η ταινία δεν αναφέρεται σε μια σύγκρουση και σε μια λύση, αλλά κυρίως σε αντικρουόμενα συναισθήματα που όλοι νιώθουμε με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Είναι κάτι παγκόσμιο». *Χάνα Φιντέλ*

Ο ΣΚΥΛΟΣ ΜΟΥ Ο ΚΙΛΕΡ

Μίρα Φορνάι

- Μια ρεαλιστική ματιά στο κεφάλαιο «ρατσισμός», με επίκεντρο τον 18χρονο Μάρεκ, ο οποίος ζει σε μια μικρή κοινωνία εγκλωβισμένη στο μίσος και τη βία. Το μυστικό που κρύβει η μητέρα του κι ένα μοιραίο ατύχημα θα αλλάξουν για πάντα τη ζωή του.
- Η ταινία, τιμημένη με τη Χρυσή Τίγρη Hivos στο Φεστιβάλ του Ρότερνταμ, είναι η επίσημη πρόταση της Σλοβακίας για τα προσεχή Όσκαρ, στην κατηγορία καλύτερης ξενόγλωσσης ταινίας.
- Η σκηνοθέτρια είναι απόφοιτος της φημισμένης σχολής κινηματογράφου Famu της Πράγας. *Ο σκύλος μου ο Κίλερ* είναι η δεύτερη μεγάλο μήκους ταινία της.
- Οι ηθοποιοί της ταινίας είναι όλοι ερασιτέχνες, μέλη της τοπικής κοινωνίας. Η σκηνοθέτρια προσάρμοσε το σενάριο στην έρευνα που πραγματοποίησε μέσω συνεντεύξεων αυτών των ανθρώπων, ανακαλύπτοντας τις απόψεις και το χαρακτήρα τους.
- «Η ντροπή είναι το πιο δυνατό, επώδυνο και, δυνητικά, το πιο επικίνδυνο αίσθημα – ειδικά για όσους δεν αντιλαμβάνονται τις ρίζες του και δεν ξέρουν πώς να το διαχειριστούν. Αυτή είναι η περίπτωση του Μάρεκ, του κεντρικού ήρωα, ο οποίος αρχίζει να συμπεριφέρεται αλλοπρόσαλλα όταν ανακαλύπτει το μυστικό που κρύβει η μητέρα του. Το αίσθημα ντροπής που νιώθει πηγάζει από την παράλογη ιδέα του ρατσισμού». *Μίρα Φορνάι*

Currents KONTPA ΣΤΟ ΡΕΥΜΑ

Ένα καινούριο τμήμα κάνει την εμφάνισή του στο φετινό πρόγραμμα του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, μια συλλογή από ταινίες που δεν ακολουθούν κανέναν καθιερωμένο κινηματογραφικό δρόμο, αλλά δοκιμάζουν να ανακαλύψουν έναν καινούριο. Τα «Ρεύματα» περιλαμβάνουν ταινίες που δεν μπορείς με ευκολία να κατατάξεις σε είδη και κατηγορίες. Ταινίες που καλύπτουν την απόσταση από το πειραματικό σινεμά (*Ένα ξόρκι για να διώξεις το σκοτάδι*) μέχρι είδη που, υπό τον μανδύα του θρίλερ, ανασυνθέτουν στο σήμερα παρεξηγημένες κινηματογραφικές ενότητες που θεωρήθηκε ότι συγγενεύουν με την παραλογοτεχνία (η ταινία *Το παράξενο χρώμα που έχουν τα δάκρυα του κορμιού σου*), κι από τη ρομαντική κομεντί (*Χανκ και Άσα*) μέχρι ένα σινεμά που δοκιμάζει τα όρια της φόρμας και της κινηματογραφικής «κανονικότητας».

Ταινίες τόσο διαφορετικές μεταξύ τους. Τι είναι, όμως, αυτό που τις ενοποιεί, που επιτρέπει την ένταξή τους σε μια καινούργια ενότητα;

Τις ενώνει ένα πράγμα. Η διεκδίκηση νέων τρόπων για να αφηγηθούν τις ιστορίες τους. Η αναζήτηση του καινούργιου μοντερνισμού μέσα από την ανασύνταξη των δομικών χαρακτηριστικών του κινηματογράφου, τη χρήση των παραδόσεων και τη συγκρουσιακή συσχέτισή τους με το τετριμμένο, το ευρέως αποδεκτό, την κοινοτοπία που το ευρύ κοινό θεωρεί κανονικότητα.

Currents, Ρεύματα: το καινούριο τμήμα ιχνηλατεί και προτείνει ταινίες που υπόσχονται την ανανέωση της κινηματογραφικής φόρμας και την ανατροπή, που αναδύονται ξεχωριστές μέσα από ένα δημιουργικό σύμπαν το οποίο ευνοεί την πολυμορφία, τη δημιουργική έκπληξη, την ενέργεια και τη διάθεση για αλλαγές –του κόσμου και της τέχνης, με στόχο όλο και περισσότερη χειραφέτηση. Ο μοντερνισμός είναι εδώ και συνεχίζει να διεκδικεί τον κόσμο.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ #1

Ως γνωστόν, στο διεθνές διαγωνιστικό πρόγραμμα του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, παρουσιάζονται πρώτες και δεύτερες ταινίες μυθοπλασίας νέων σκηνοθετών απ' όλο τον κόσμο. Υπαρξιακά δράματα με κοινωνικό υπόβαθρο, αλλά και ρεαλιστικές ταινίες που καταγράφουν και ερμηνεύουν την πραγματικότητα πέρα από τους μύθους της, είναι το υλικό που θα προβληθεί τις πρώτες ημέρες. Ανήσυχοι νέοι κινηματογραφιστές έχουν ριχτεί στη μάχη για να κερδίσουν την αλήθεια της τέχνης τους.

Το κινηματογραφικό ντεμπούτο ενός Σλοβάκου σκηνοθέτη, που εκπαιδεύτηκε στην καλλιτεχνική φωτογραφία, είναι το πορτρέτο μιας έφηβης, εγκλωβισμένης ανάμεσα στη διαλυμένη της οικογένεια και στον πρώτο έρωτα, στην ιδρυματοποίηση και σε μια βίαιη εκδοχή της ελευθερίας. Η ταινία κάνει την ευρωπαϊκή πρεμιέρα της στο 54ο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης.

Συνέντευξη στη Λίλη Παπαγιάννη

ΑΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΗ ΑΘΩΟΤΗΤΑ

ΘΑΥΜΑ

Γιουράι Λέχοτσκι

Έχετε σκηνοθετήσει αρκετά ντοκιμαντέρ. Τι σας τράβηξε στις ταινίες με υπόθεση;
Αρχικά σκεφτόμουν να κάνω ένα ντοκιμαντέρ για το θέμα αυτό. Αποφάσισα τελικά να αφηγηθώ μια ιστορία γιατί θα ήταν αδύνατο να εξερευνήσω τις πιο άσχημες και δύσκολες πτυχές αυτής της υπόθεσης με διαφορετικό τρόπο. Για μένα ήταν ζήτημα ηθικής. Ήταν

επίσης μια εμπειρία, το να αναπαριστάς τις ζωές των ανθρώπων, αναπλάθοντας την πραγματικότητα μέσα σε μια ταινία.

Πώς βρήκατε τη νεαρή σας πρωταγωνίστρια, Μικαέλα Μπεντούλοβα;

Βρήκαμε την ηθοποιό μας σ' ένα σωφρονιστικό ίδρυμα. Κάναμε κάστινγκ με πολλά κο-

ρίτσια που ζούσαν εκεί, αλλά η Μικαέλα Μπεντούλοβα ήταν μοναδική, ξεχωριστή – το ταλέντο της φάνηκε αμέσως. Σταδιακά, ανακαλύψαμε πολλά ενδιαφέροντα πράγματα για τον χαρακτήρα και τη ζωή της.

Ο ρόλος της ήταν εξαιρετικά απαιτητικός. Πώς καταφέρατε να εκμαιούσετε την εξαι-

ρητική ερμηνεία της;

Ήταν σύνθετη δουλειά. Αρχικά κάναμε πολλά τεστ, χρειαζόταν αρκετή προετοιμασία πριν από τα γυρίσματα. Προσπαθήσαμε να ανακαλύψουμε και να βγάλουμε στην επιφάνεια όλα αυτά που την κάνουν μοναδική, ήθελα άλλωστε να φανεί ο πραγματικός της εαυτός μέσα στο ρόλο.

ΜΕΛΑΣΑ

Κάρλος Λετσούγκα

Σκληρές αλήθειες για την Κούβα μοιράζεται με τους θεατές ο πρωτοεμφανιζόμενος σκηνοθέτης Κάρλος Λετσούγκα. Έντονο ταμπεραμέντο από τη μία πλευρά, ζοφερή καθημερινότητα από την άλλη, κι ανάμεσά τους, μόνος νικητής, ο έρωτας.

Συνέντευξη στη Δήμητρα Νικολοπούλου

Στην ταινία σας, η αγάπη κινητοποιεί τους χαρακτήρες. Πιστεύετε ότι, σε καιρούς κρίσης, αρκεί η αγάπη;

Πιστεύω ότι σε περιόδους κρίσης είναι πιο εύκολο να μοιράζεσαι τα πράγματα. Ναι, η αγάπη μπορεί να σταθεί νικητής απέναντι σε δύσκολες καταστάσεις, αλλά την ίδια στιγμή η κρίση δημιουργεί βαθιές πληγές μέσα μας. Κι αυτές οι πληγές, δυστυχώς, διαρκούν περισσότερο από την κρίση.

Έχετε πει ότι η ταινία σας αποτελεί μια πρόκληση στη ζωή του Κουβανού της διπλανής πόρτας. Πόσο διαφορετική είναι η ζωή στις πόλεις στην Κούβα;
Δεν είναι πολύ διαφορετική. Στην περιφέρεια η ζωή είναι σίγουρα λίγο πιο δύσκολη, αλλά και στις πόλεις τα προβλήματα παραμένουν ίδια. Το *Μελάσα* είναι μια ταινία για την κουβανέζικη οικογένεια, τους νέους και την απώλεια ηθικής. Το *Μελάσα* είναι γεμάτο Κούβα.

Θα θέλατε να μας πείτε δυο λόγια για την κατάσταση που επικρατεί στην Κούβα σε σχέση με τον ανεξάρτητο κινηματογράφο;

Η κυβέρνηση έχει το μονοπώλιο της κινηματογραφικής παραγωγής. Το Ινστιτούτο Κινηματογράφου είναι ο μόνος νόμιμος θεσμός και έχει στην κατοχή του όλες τις αίθουσες. Ωστόσο τώρα τελευταία υπάρχει μια μικρή κινητοποίηση από ανεξάρτητους δημιουργούς. Η ανησυχία μας αφορά τη διανομή και την έξοδο των ταινιών μας εκτός κουβανέζικων συνόρων. Το *Μελάσα* είναι η απόδειξη πως εμείς, οι ανεξάρτητοι κινηματογραφιστές, μπορούμε να γυρίζουμε ταινίες που προβάλλονται παντού. Βεβαίως χρειαζόμαστε οικονομική ενίσχυση από το εξωτερικό και στήριξη για να συνεχίσουμε το έργο μας.

Ιστορίες από το στρατό, αλκοόλ μέχρι τελικής πτώσεως, μεγάλα συμπεράσματα πως «για όλα φτάνει οι γκόμενες / οι πρώην κι οι επόμενες», λογοπαίγνια κι εσωτερικά αστεία. Μια ταινία από την Κορέα μπορεί να ανατρέψει την αντίληψη όλων όσοι νομίζουν πως μια κουλτούρα ανδροπαρέας αποτελεί ελληνικό προνόμιο, όπως ανατρέπει και το στερεότυπο της δήθεν «μη εξαγωγίσιμης» κορεατικής φεστιβαλικής ταινίας.

Συνέντευξη στην Αλεξάνδρα Κόλια

Η ταινία σας είναι ουσιαστικά μια ιστορία ενηλικίωσης, με ήρωες ανθρώπους στο ξεκίνημα της ζωής τους μετά την εφηβεία. Πώς βλέπετε τη νέα γενιά της χώρας σας; Ποιοι είναι οι φόβοι και οι ελπίδες της για το μέλλον;

Κατά τη γνώμη μου, οι άνθρωποι της νέας γενιάς είναι συνήθως περίπλοκοι – όχι μόνο στην Κορέα, αλλά και σε άλλες χώρες. Τα τελευταία χρόνια, όμως, είναι όλο και πιο κοινωνικοί και ήπιοι, έτσι που δεν προλαβαίνουν να πληρώνουν χρέη για διδάκτρα πανεπιστημίου και να κάνουν αιτήσεις για δουλειά. Δεν υπάρχει ελεύθερος χρόνος ή χρόνος για χάσιμο – μόνο πειθαρχία υπάρχει επιβεβλημένη από την κοινωνία. Όταν αυτή η νέα γενιά σκέφτεται το μέλλον, η ελπίδα ταυτίζεται οπωσδήποτε με την αγάπη, ενώ ο φόβος με τη φτώχεια.

Αντλήσατε υλικό από προσωπικά βιώματά για την ταινία;

Η ιστορία είχε γραφτεί όταν ήμουν ακόμη φοιτητής. Πίνοντας ένα ποτό με φίλους, ένα βράδυ, καταλήξαμε να συζητάμε για παλιά μας σενάρια. Ανέφερα κάτι για τους Αισιόδοξους και ο παραγωγός (που ήταν ανάμεσά μας) είπε ότι θα ήταν ωραίο

ΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

σενάριο για μια ταινία μεγάλου μήκους. Αρχίσαμε την επόμενη μέρα, με τη βοήθεια και τη χρηματοδότηση των φίλων μου.

Έχετε έρθει σε επαφή με το ευρωπαϊκό κοινό και ήδη διακριθήκατε στο φεστιβάλ του Ρότερνταμ. Πώς βλέπετε τη νέα πρόκληση, αυτή τη φορά να συμμετάσχετε στο διαγωνιστικό τμήμα του 54ου Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης; Τι προσδοκάτε από την προβολή του έργου σας στο ελληνικό κοινό;

Ήταν μια πολύ ευχάριστη έκπληξη για μένα η επιλογή της ταινίας μου. Εκτιμώ ειλικρινά το ότι το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ανακάλυψε την αξία της – στην οποία πιστεύω. Είμαι πάντως πολύ περίεργος για το πώς το κοινό θα αποδεχτεί την ταινία μου, κι αυτό έχει για μένα περισσότερη σημασία από

τις προσωπικές μου προσδοκίες. Η Κορέα, όπως ήδη γνωρίζετε, χωρίζεται στο Βορρά και το Νότο της. Εξαιτίας αυτού του γεγονότος, κάθε Κορεάτης άνω των 20 ετών πρέπει να υπηρετεί διετή υποχρεωτική στρατιωτική θητεία, όπως ένας από τους ήρωες της ταινίας. Αναρωτιόμουν εάν άνθρωποι από άλλες χώρες μπορούν να καταλάβουν αυτή την ειδική συνθήκη. Αν δηλαδή μπορούν να κατανοήσουν τις συμπεριφορές των τριών βασικών χαρακτήρων της ταινίας που μόλις έγιναν 20 ετών. Κάποιοι θεατές στο Ρότερνταμ μού είπαν: «κάναμε τα ίδια όταν ήμασταν 20 χρονών». Ήμουν ευτυχής ακούγοντας κάτι τέτοιο. Εάν η ταινία μπορεί να «συναντηθεί» έτσι με το κοινό της, νομίζω ότι μπορεί να είναι επιτυχημένη κατά 90%. Ελπίζω ότι το κοινό στην Ελλάδα θα απολαύσει την ταινία και θα την κατανοήσει. Κάτι περισσότερο: θα τη νιώσει.

Όταν πέφτουν οι τίτλοι τέλους, ο Λέοναρντ Κοέν τραγουδά: «And you want to travel with her and you want to travel blind». Η μουσική καθορίζει το ύφος μιας ταινίας που έχει το όνομα μιας γυναίκας η οποία ζει τη ζωή της σαν να τραγουδούσε μόνη της ένα ροκ τραγούδι: στην αρχή στα τυφλά κι έπειτα χοροπηδώντας δεξιά κι αριστερά, λαχανιάζοντας, φωνάζοντας πιο δυνατά, απ' το φόβο πως κάποτε η μουσική θα τελειώσει.

Συνέντευξη στην Αλεξάνδρα Κόλια

Η Σουζάν είναι ένας πολύ ιδιαίτερος χαρακτήρας και την έχετε αναπτύξει θαυμάσια. Πώς την εμπνευστήκατε και πώς καταφέρατε να αποσπάσετε τέτοια ερμηνεία από την πρωταγωνίστριά σας;

Η βασική πηγή έμπνευσης για τη Σουζάν προήλθε από βιβλία, και πιο συγκεκριμένα από τις αυτοβιογραφίες γυναικών που μοιράστηκαν τη ζωή τους με άνδρες-δημόσιους κινδύνους της Γαλλίας. Αυτές οι γυναίκες μού φάνηκαν συναρπαστικές, από την άποψη ότι δεν είχαν καμιά πρόθεση να μείνουν στο περιθώριο, αλλά και λόγω του ότι άλλαξαν ουσιαστικά στο όνομα της αγάπης. Ο χαρακτήρας της Σουζάν γεννήθηκε από αυτά τα αναγνώσματα, παρόλο που από νωρίς είχα αποφασίσει ότι δεν θα δείχναμε στην ταινία τους παράνομους εραστής σε κατάσταση καταδίωξης. Όσο για τη Σάρα Φορεστιέ που υποδύεται τη Σουζάν, δουλέψαμε ως εξής: πάνω απ' όλα, διοχετεύσαμε την

απίστευτη ενέργειά της προς την ίδια την ηρωίδα. Η ταινία έχει πολλές εντάσεις, γι' αυτό η ερμηνεία έπρεπε να είναι διακριτική.

Στην ταινία σας η μουσική παίζει σημαντικό ρόλο. Με ποια λογική ενώνονται η μουσική και η κινηματογραφική εικόνα;

Βασικός στόχος μου ήταν η μουσική να είναι πολύ της δεκαετίας του 1990, έτσι ώστε να εκφράζει τα εφηβικά χρόνια της Σουζάν, αλλά και της δικής μου γενιάς. Ένας ροκ, γκραντζ ήχος, που αντικατοπτρίζει επίσης την ενέργεια της ηρωίδας. Γι' αυτούς τους λόγους, επέλεξα δύο τραγούδια από δύο πολύ δημοφιλή συγκροτήματα της εποχής, το γαλλικό ροκ γκρουπ Noir Desir και τους Hole. Η Κόρτνεϊ Λαβ είναι μια περσόνα που με συνάρπαζε όταν ήμουν έφηβη. Νομίζω πως τόσο η Σουζάν όσο και η κινηματογραφική αδελφή της, Μαρία, νιώθουν το ίδιο. Έπειτα, προσκάλεσα στο εγχείρημα τη Βέριτι Σάσμαν, τραγουδίστρια των Electrelane, ενός ακόμη καλτ γκρουπ που ξεπήδησε στη δεκαετία του 1990. Ήμουν σίγουρη ότι η μουσική της θα έδινε τον τέλει τόνο στην ταινία –κάτι ρομαντικό, μελαγχολικό και ροκ. Της ζήτησα να γράψει το εναρκτήριο μουσικό θέμα που ακούγεται όταν βλέπουμε τις ηρωίδες παιδιά, που εξελίσσεται σε διαφορετικά μουσικά θέματα για κομβικά χρονικά σημεία από τη ζωή της Σουζάν (όταν ο πατέρας της μαθαίνει για την εγκυμοσύνη της, όταν εκείνη συναντά τον Ζιλιέν, κ.λπ.). Η ιστορία της ταινίας εκτυλίσσεται σε μια περίοδο 20 ετών. Η μουσική είναι ιδιαίτερα καθοριστικός παράγοντας. Δίνει στην ταινία ρυθμό, τονίζει ορισμένα σημεία της, δημιουργεί συνδέσεις, συναισθηματικά ορόσημα για το κοινό, καθώς και αναμνήσεις

MUSIC WILL NEVER DIE

SUZANNE

Κατέλ Κιγιεβερέ

που αναδύονται μέσα από την αφήγηση.

Όπως και στην προηγούμενη ταινία σας, Το δηλητήριο του έρωτα, οι γυναίκες πρωταγωνιστούν. Σας ελκύει η γυναικεία ψυχοσύνθεση;

Το Σουζάν είναι η δεύτερη ταινία μου, ίσως είναι νωρίς λοιπόν για τέτοια συμπεράσματα. Πάντως, οι δυο βασικοί χαρακτήρες μου ως τώρα ήταν γυναίκες επειδή είναι προέκταση του εαυτού μου. Ως τώρα, με έλκυε η γυναικεία πλευρά μιας ιστορίας. Ωστόσο, αυτό μπορεί και να αλλάξει... στην επόμενη ταινία μου!

Προέρχεστε από μια χώρα με σπουδαία κινηματογραφική παράδοση. Ποιες είναι οι

επιρροές σας γενικότερα;

Οι κινηματογραφικές επιρροές μου ξεπερνούν τα σύνορα της πατρίδας μου. Σήμερα, δημιουργοί όπως οι Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ, Ντάγκλας Σερκ, Πολ Βερχόφεν και Χου Χσιάο Χσιέν είναι εξίσου σημαντικοί για μένα, όσο και οι πρώτες μου αναφορές από τη Γαλλία: ο Μορίς Πιαλά, ο Λουί Μαλ και άλλοι... Στο μέλλον θα ήθελα να ζήσω την εμπειρία να κάνω απαιτητικές καλλιτεχνικές ταινίες σε 3D, για να δω εάν αυτή η νέα τεχνολογία μπορεί πράγματι να προσφέρει περισσότερα ακόμη και στους πιο διακεκριμένους δημιουργούς. Γιατί το 3D θα γραφτεί στις σελίδες της ιστορίας του κινηματογράφου. Όπως η μετάβαση από τον βωβό στον ομιλούντα...

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ #1

Στη δίνη της μεγάλης κρίσης της οικονομίας και της κοινωνίας, οι έλληνες κινηματογραφιστές δοκιμάζουν τις δυνάμεις τους, αναζητώντας τρόπους να εκφράσουν τις ανησυχίες τους. Μια εκδοχή στις προσεγγίσεις τους μπορεί να είναι η αλληγορία. Μια άλλη, ο σινεφίλ συνδυασμός των ταινιών δράσης από την Άπω Ανατολή με τη φόρμα του φανταστικού. Συνεντεύξεις στην Ελένη Ανδρουτσοπούλου και στην Τζωρτίνα Σερπιέρη.

Το θεματικό μοτίβο είναι πολύ γνωστό, επανέρχεται συνεχώς στον κινηματογράφο, όπως και γενικότερα στις αφηγηματικές τέχνες: ένας γιος αναζητεί τα ίχνη του άγνωστου ή του χαμένου πατέρα του. Ο Δημήτρης Πούλος, από τη δική του σκοπιά, δίνει στην ταινία του με αυτό το θέμα διαστάσεις αλληγορίας. Μιλά για την αυτοσυνειδησία όλων μας, αν και δεν παραπέμπει χωροχρονικά σε κανέναν γνωστό μας κόσμο – άλλωστε, γι' αυτό, οι ήρωές του δεν έχουν συνηθισμένα ονόματα.

Η ταινία κινείται σε ένα αχρονικό πεδίο, δεν προσδιορίζεται δηλαδή ούτε πού ούτε πότε ξετυλίγεται η δράση της. Γιατί κάνατε αυτή την επιλογή;

Από τη στιγμή που ο *Προφήτης* βασίστηκε σε ένα δικό μου πρωτότυπο σενάριο, απ' τη στιγμή δηλαδή που δεν είχα μια «πρώτη ύλη» η οποία να με τοποθετεί κάπου στο χρόνο, δεν αισθάνθηκα ότι, δραματουργικά, χρειαζόμουν να παραπέμψω συγκεκριμένα. Αντιμέτωπος τους χαρακτήρες σαν να ζουν στο παρόν (ένα παρόν, ίσως, εναλλακτικό), αλλά η άποψή μου για το χρόνο και το τρίπτυχο Παρελθόν-Παρόν-Μέλλον ως ενιαία χρονική μονάδα έδεσαν αρμονικά με τη θεματολογία της ταινίας.

Το σενάριο στηρίχθηκε κάπου;

Ο σπινθήρας ήταν το βιβλίο του Δημήτριου Δημόπουλου, *Στο Άδυτο των Ελληνικών Μαντείων*, αλλά η εξέλιξη του σενα-

ρίου ήταν μια οχτάχρονη διαδικασία, επίπονη και στοχαστική, ώστε να βρεθεί το σωστό αφηγηματικό νήμα. Σημαντικό κλειδί στην πραγμάτωσή του πάντως ήταν η «ανακάλυψη», από μεριάς μου, του χώρου των γυρισμάτων, ενός μυστηριακού τοπίου με μια ιδιαίτερη ενέργεια.

Η ταινία σας πραγματεύεται θέματα πίστης. Σε τι πιστεύει ο ήρωάς σας;

Στην αρχή τον συναντάμε εξαθλιωμένο, σωματικά και ηθικά. Το ενδιαφέρον του εστιάζεται στο να βρει τον πατέρα του, ζει με αυτή την εμμονή. Πιστεύει σε κάτι, αλλά δεν ξέρει ακριβώς σε τι. Κατά την εξέλιξη της δράσης, πάντως, η πίστη του αποκτά νόημα και στέρεες βάσεις, τρόπο εφαρμογής και, κυρίως, συνδέεται με την ανεύρεση του πατέρα του, με τρόπο που δεν θα μπορούσε να φανταστεί.

Πώς χειριστήκατε το θέμα της χρημα-

τοδότησης της δουλειάς σας;

Δυστυχώς, λόγω της απουσίας κρατικής χρηματοδότησης, αλλά και της παντελούς αδιαφορίας των τοπικών φορέων του νομού Αργολίδας και του δήμου Ναυπλίου όπου απευθύνθηκα, στηριχτήκαμε στις δικές μας δυνάμεις, σε φίλους που πίστεψαν στην ταινία αλλά και στους κατοίκους των γύρω περιοχών που μας συγκίνησαν με την αγάπη και την αυτοθυσία με την οποία περιέβαλαν την ταινία.

Μήπως τελικά η ύπαρξη ενός προφήτη είναι μία λύση;

Ίσως η ύπαρξη της ταινίας *Ο Προφήτης* να είναι μια λύση. Πέρα απ' την πλάκα, ο μεγαλύτερος προφήτης για τον κάθε άνθρωπο είναι η αυτογνωσία. Μέσα μας βρίσκονται όλες οι λύσεις, αρκεί να έχουμε το θάρρος να τις αναζητήσουμε. Κι ενώ είναι τόσο αυτονόητο, ελάχιστοι το κατορθώνουμε.

ΧΡΗΣΜΟΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΟΝΤΙΣΜΟΙ

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ
Δημήτρης Πούλος

GOLDFISH

Θάνος Τσαβλής

ΚΟΥΝΓΚ ΦΟΥ ΤΗΣ ΔΡΑΧΜΗΣ

Καράτε και κουνγκ φου. Το είδος των ταινιών με το οποίο μπήκε στον κινηματογράφο ο Θάνος Τσαβλής θεωρείται «δεύτερο», δεν είναι αποδεκτό στον Παρνασσό της τέχνης του υψηλού. Λάθος, λέει εκείνος. Πρώτον, επειδή, ως συνήθως, μιλάμε με κλισέ για πράγματα που δεν γνωρίζουμε. Δεύτερον, γιατί οι σκαπανείς εκείνης της σχολής ήταν πολύ πιο σύνθετοι και ιδιαίτεροι από τους εκπροσώπους του είδους που έγιναν ευρύτερα γνωστοί. Τρίτον, επειδή η απόλαυση του θεάματος είναι συκοφαντημένη υπόθεση στις καλλιτεχνικές κοινότητες. Και τέταρτον, διότι αν για να μιλήσεις για την Ελλάδα της χρεοκοπίας χρειάζεται να πας στους κινηματογραφικούς τρόπους της Άπω Ανατολής, πήγαινε στην Άπω Ανατολή. Εγώ, θα σε περιμένω εδώ, για να λογαριαστούμε.

Και στην πρώτη ταινία σας, F.L.S., αλλά και με το Goldfish, υπηρετείτε το είδος των ταινιών δράσης με πολλές σκηνές μαχών πολεμικών τεχνών. Για ποιο λόγο καταλήξατε στη συγκεκριμένη φόρμα και πώς αυτή έγινε πράξη σε μια χώρα που δεν έχει τέτοια παράδοση στο είδος;

Από μικρός έβλεπα φανατικά ταινίες δράσης/πολεμικών τεχνών από το Χονγκ Κονγκ –ταινίες που αγαπώ ιδιαίτερα και

με έχουν γαλουχήσει κινηματογραφικά. Τα καλύτερα παραδείγματα της συγκεκριμένης σχολής προέρχονται από τους πρωτεργάτες της, όπως ο Τσούι Χαρκ, Σάμο Χουνγκ κ.ά. Έχουν απρόβλεπτο χαρακτήρα, συνδυάζουν στοιχεία δράσης / πολεμικών τεχνών, σκοτεινή ατμόσφαιρα και μαύρο χιούμορ, χωρίς όμως να ακολουθούν τους κανόνες του «καθαρού» είδους, με αποτέλεσμα να είναι διαφορετικές και αξιωματικότερες. Αυτός ήταν και ο στόχος μου με το *Goldfish*, όπου ενέπλεξα βέβαια και το προσωπικό μου ύφος. Φυσικά, το είδος του κινηματογράφου δράσης με σκηνές μαχών πολεμικών τεχνών στην Ελλάδα δεν έχει παράδοση, μάλλον λόγω της αδυναμίας του ελληνικού κινηματογράφου να γυρίσει ανάλογες. Είχαμε, πάντως, ευκολία να γυρίζουμε τέτοιες σκηνές ως παρωδίες. Αυτό, φυσικά, δεν με αποθάρρυνε να κάνω την ταινία που ήθελα. Οι σκηνές πολεμικών τεχνών και η κινηματογραφική δράση είναι παγκόσμια γλώσσα – ο κόσμος σε όλο τον κόσμο διασκεδάζει μ' αυτές, αλλά αυτό δεν αποκλείει την πιθανότητα να τις εκτιμήσει βαθύτερα. Αν ο κινηματογραφιστής φερθεί στις σκηνές μάχης με τον ίδιο σεβασμό, τη σοβαρότητα και την προσοχή που δίνει και στις υπόλοιπες σκηνές της ταινίας, τότε το σύνολο θα λειτουργήσει σωστά, ανεξαρτήτως της χώρας από την οποία προέρχεται.

Θεωρείς ότι το Goldfish έχει κεντρικό άξονα την ελληνική κρίση, και αν ναι, από ποιο πρίσμα την προσεγγίζεις;

Πράγματι, το *Goldfish* διαδραματίζεται σ' ένα εναλλακτικό σύμπαν, όπου υποτίθεται ότι σε λίγα χρόνια από τώρα λόγω της ελληνικής κρίσης, η Ελλάδα έχει και επισή-

μως χρεοκοπήσει, έχουμε επιστρέψει στη δραχμή και αρχίζουν να εφαρμόζονται πρωτόγνωρες για τη χώρα νομοθεσίες, όπως το σύστημα των επικηρύξεων. Το σενάριο της ταινίας ουσιαστικά διαμορφώθηκε από τον βασικό σεναριακό κορμό μιας μικρού μήκους ταινίας που είχα γυρίσει πριν λίγα χρόνια, σπουδαστής σκηνοθεσίας ακόμα. Τα γεγονότα που περιγράφονται στην ταινία διαδραματίζονται στο μέλλον, οπότε θέλησα να παρουσιάσω μια κατάσταση που για τα σημερινά δεδομένα μοιάζει έως και ακραία. Βέβαια, αξιοσημείωτο είναι ότι μέσα στα 2 χρόνια που μεσολάβησαν από την αρχή των γυρισμάτων του *Goldfish* μέχρι και σήμερα, σχεδόν με πρόλαβαν σεναριακά οι ίδιες οι εξελίξεις!

Τι κοινό έχουν οι τέσσερις βασικοί χαρακτήρες της ταινίας σας – ο νεαρός επικηρυγμένος, η κοπέλα που ψάχνει τον έρωτα και τα δυο αδέρφια που προσπαθούν να κρατήσουν την επιχείρηση του πατέρα τους;

Όλοι προσαρμόστηκαν στις νέες συνθήκες, όπως αυτές παρουσιάζονται στο σύμπαν της ταινίας. Το κοινό στοιχείο που τους ενώνει, όμως, είναι ότι όλοι έχουν αποτύχει στους στόχους που έχουν θέσει οι ίδιοι για τους εαυτούς τους –ή η οικογένειά τους (όπως κι αν αυτή ορίζεται) γι' αυτούς. Κατά τη διάρκεια της ταινίας, και οι τέσσερις έχουν μια δεύτερη ευκαιρία για να τα καταφέρουν.

Είχατε δηλώσει ότι το F.L.S. είχε συνολικό προϋπολογισμό 100 ευρώ. Κάτι αντίστοιχο ισχύει και για το Goldfish ή τα πράγματα διαφοροποιήθηκαν; Το F.L.S. είχε δημιουργηθεί στο τελευταίο

έτος της σχολής. Είχε γυριστεί Σαββατοκύριακα, με μηδενικό μπάζετ και με τη βοήθεια φίλων, ως δικό μου εξωσχολικό project, παράλληλα με τις υποχρεώσεις που είχα για τη σχολή. Στο *Goldfish* τα πράγματα ήταν πολύ διαφορετικά, καθώς η παραγωγή της ταινίας κράτησε δύο χρόνια, με επαγγελματίες ηθοποιούς και με τελείως διαφορετική νοοτροπία ως προς την παραγωγή. Η κεντρική φιλοσοφία του *Goldfish* και του *F.L.S.*, πάντως, παρέμεινε η ίδια: «γυρίζω την ταινία χωρίς χρήματα, μόνο με τα ελάχιστα που έχουμε στην διάθεσή μας ή που μπορούν να μας προσφερθούν, και προσαρμόζομαι ανάλογα».

Πώς ορίζετε το αυτοχρηματοδοτούμενο σινεμά, που έως τώρα υπηρετείτε;

Κάτι που προκύπτει από την ίδια την ανάγκη μου να γυρίζω ταινίες και να μη χαθεί ο ενθουσιασμός όσο περιμένω έγκριση και χρηματοδότηση. Έτσι γυρίζαμε μικρού μήκους στη σχολή, έτσι κάνω και τώρα. Μ' έχουν βοηθήσει βέβαια καλοί συνεργάτες και φίλοι – των οποίων τη συμβολή θεωρώ πολύ σημαντική. Για παράδειγμα, χωρίς τον Οδυσσέα Ντράγιερ που ανέλαβε τον ήχο και τον Τόμας Λις που έγραψε τη μουσική, το *Goldfish* θα ήταν βουβή ταινία, αφού προσωπικά δεν γνωρίζω ούτε από σύνθεση, ούτε από ήχο. Το ίδιο ισχύει και για τους ηθοποιούς και το υπόλοιπο συνεργείο του *Goldfish*. Δούλεψαν όλοι αφιλοκερδώς και γι' αυτό τους είμαι ευγνώμων. Η επιτυχία σ' αυτό το είδος βασίζεται στην αλληλοβοήθεια. Σαφώς, το σινεμά που ξεκινά χωρίς κεφάλαια είναι πιο δύσκολο στην υλοποίησή του από μια χρηματοδοτούμενη παραγωγή, αλλά τα πάντα εν τέλει είναι θέματα επιλογών και συγκυριών.

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ #1

Οι «Ματιές στα Βαλκάνια» κλείνουν 20 χρόνια και μέσα από ένα επετει-
ακό αφιέρωμα προτείνουν ταινίες που αγαπήθηκαν από το κοινό, συμ-
βάλλοντας στην καθιέρωση των κινηματογραφιών των Βαλκανίων.
«Στα είκοσι χρόνια που υφίσταται το τμήμα, συνεισέφερε στην ενότητα
του βαλκανικού κινηματογράφου, αναδεικνύοντας νέους σκηνοθέτες,
παρακολουθώντας συστηματικά το έργο τους, φέρνοντας στο προ-
σκήνιο τις άγνωστες, μέχρι τότε, εθνικές κινηματογραφίες των Βαλκανίων, συν-
δέοντας το παρόν τους με το παρελθόν τους μέσα από αφιερώματα και από ει-
δικές προβολές, κοιτάζοντας στο μέλλον μέσα από τις ταινίες μικρού μήκους

–αλλά κι εκείνες σε εξέλιξη–, φέρνοντας το –συχνά προκατειλημμένο– ελληνικό
κοινό κοντά στο σινεμά των γειτονικών του χωρών, καθιστώντας το σινεμά αυτό
αναγνωρίσιμο», σημειώνει ο υπεύθυνος του τμήματος Δημήτρης Κερκινός. Στιγ-
μές και εικόνες ζωντανεύουν φέτος μέσα από 17 ταινίες του αφιερώματος. Ανά-
μεσα τους, οι *Πώς άρχισε ο πόλεμος στο νησί μου*, του Βίνκο Μπρέσαν (1996),
Αθωότητα, του Ζέκι Ντεμίρκουμπουζ (1997), *Το χωριό*, του Νούρι Μπιλγκέ Τζεϊλάν
(1998), *Η οδύσσεια του κυρίου Λαζαρέσκου*, του Κρίστι Πούιου (2005), *Σεράγεβο
σ' αγαπώ*, της Γιασμίλα Ζμπάνιτς (2006) και *California Dreamin'(endless)*, του Κρι-
στιάν Νεμέσκου (2007).

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΙΕΡΕΑ

Βίνκο Μπρέσαν

ΚΑΙ ΠΑΠΑΣ ΚΑΙ ΖΕΥΓΑΣ

Η ταινία του Βίνκο Μπρέσαν, *Πώς άρχισε ο πόλεμος στο νησί μου*, ξεπέρασε ακόμα και τον *Τιτανικό* σε εισπράξεις, στα ταμεία των κινηματογράφων της Κροατίας. Η τελευταία κωμωδία του, *Τα παιδιά του ιερέα*, που τοποθετείται επίσης σ' ένα νησί, όπου ο πληθυσμός πολλαπλασιάζεται απότομα εξαιτίας μιας απρόσμενης πρωτοβουλίας ενός νεαρού παπά, αναμένεται να πολλαπλασιάσει κι αυτή τα εισιτήρια στη χώρα του – σαν το θαύμα στην Κανά.

Συνέντευξη στον Δημήτρη Κερκινό

Ποια ήταν η πηγή έμπνευσης για την ταινία;
Ο καλύτερός μου φίλος, ο Ματέ Ματίσιτς, έγραψε ένα θεατρικό έργο με τον ίδιο τίτλο το 1998, που είχε θέμα έναν ιερέα που κάνει τρύ-
πες στα προφυλακτικά, έχοντας στόχο την αύ-
ξηση των γεννήσεων. Διάβασα το θεατρικό,
αλλά δεν μπορούσα να φανταστώ μια προ-
σαρμογή του σε σενάριο ταινίας. Πριν από με-
ρικά χρόνια, συνειδητοποίησα ότι ο μόνος τρό-
πος για να αφηγηθεί κανείς μια τόσο «φτιαχτή»
ιστορία ήταν μέσω της κωμωδίας, που απαιτεί
περισσότερη επεξεργασία απ' όλα τα είδη.

**Η ταινία σου καταφέρνει να σχολιάσει την θέση της Ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας σχε-
τικά με την αντισύλληψη, και επίσης να ανα-
φερθεί στο ζήτημα της παιδοφιλίας. Πι-
στεύεις ότι η κωμωδία αποτελεί ένα καλό
όχημα για να γεννηθεί προβληματισμός
πάνω σε κρίσιμα κοινωνικά ζητήματα;**
Δεν ξέρω αν είναι ένα καλό όχημα, αλλά για
μένα είναι το καλύτερο όχημα που έχουμε.
Απ'τη δική μου οπτική γωνία, το χιούμορ είναι
κάτι πολύ σημαντικό και πάντοτε προσπαθώ

να βρίσκω την αστεία πλευρά σε κάθε σημαν-
τικό πρόβλημα. Αυτό έκανα στο παρελθόν, το
ίδιο έκανα και με τα *Παιδιά του ιερέα*, το ίδιο
θα συνεχίσω να κάνω και στο μέλλον.

**Τα ανθρώπινα όντα, ανεξάρτητα εθνικό-
τητας ή θρησκείας, υποκύπτουν εύκολα
στον πειρασμό τού να «το παίξουν θεοί»,
εάν οι συνθήκες τους το επιτρέψουν, χωρίς
να αναλογίζονται τις συνέπειες. Ήταν αυτή
η σκέψη μέρος του κινήτρου σου για να γυ-
ρίσεις την ταινία;**

Πρόκειται για τον κύριο λόγο για τον οποίο γύ-
ρισα την ταινία. Εδώ στα Βαλκάνια βρίσκουμε
συχνά ανθρώπους που προσπαθούν να το παί-
ξουν θεοί, και έξω από τον χώρο της εκκλησίας.
Θέλησα να κάνω μια ταινία για την χειραγώ-
γησή μας από αυτούς σε καθημερινή βάση.

**Η ταινία *Πώς άρχισε ο πόλεμος στο νησί μου*,
που παρουσιάζεται στο αφιέρωμα για τα 20
χρόνια του τμήματος «Ματιές στα Βαλκά-
νια», υπήρξε σταθμός στην κροατική κινη-
ματογραφική βιομηχανία ως προς την δη-**

**μοτικότητα του. Θα λέγατε ότι το χιούμορ
στις ταινίες σας είναι τυπικά βαλκανικό;**
Φυσικά και είναι. Κατάγομαι από το Σίμπενικ,
μια μικρή πόλη στις ακτές της Μεσογείου. Εκεί
το χιούμορ μας είναι ταυτόχρονα μεσογειακό
και βαλκανικό.

**Πώς βλέπετε την εξέλιξη του κροατικού κι-
νηματογράφου, μετά από την ανεξαρτησία
της χώρας;**

Το σημαντικότερο γεγονός είναι η ίδρυση του
Κροατικού Κέντρου Κινηματογράφου, που έγινε
πριν από λίγα χρόνια. Μπορούμε να μιλάμε για
την αναγέννηση του κροατικού σινεμά, από
τότε που ο κύριος Χρβόγιε Χριμπάρ ανέλαβε
καθήκοντα γενικού διευθυντή. Ξαναέφερε το
κοινό κοντά στο κροατικό σινεμά και σήμερα
οι κροατικές ταινίες γεμίζουν τις αίθουσες πε-
ρισσότερο από τα αμερικανικά μπλοκμπάστερ.
Οργάνωσε το σύστημα των χρηματοδοτήσεων
με τέτοιο τρόπο, ώστε οι εγχώριοι παραγωγοί
σχεδόν δεν καταλαβαίνουν την κρίση. Ο
Χριμπάρ έδωσε στον Κροατικό κινηματογράφο
ένα αίσθημα ικανοποίησης.

Get the best out of your cinema equipment

dcinex digitized more than 8.000 screens across Europe

dcinex helps cinema owners focusing on their audience by ensuring maximum equipment reliability through:

- Equipment selection, sales and financing
- Installation and on-site maintenance
- Multi-lingual customer support
- Online equipment monitoring

Products supported include:

- Projection systems
- Theater Management Systems
- Sound equipment
- Digital signage
- POS systems
- Seats, screens and consumables

dcinex headquarter
Le Pôle Image de Liège
Rue de Mulhouse, 36
B-4020 Liège - Belgium
☎ +32 4 364 12 00
✉ cinema@dcinex.com

Your local contact:
Gregory Stavropoulos
Mobile: +30 6945 294208
Tel: +30 210 3831429
Fax: +30 210 3842724
E-mail 1: gs@pmpe.gr
E-mail 2: greece@dcinex.com

www.dcinex.com **dcinex, moving your movies!**

AUSTRIA - BELARUS - BELGIUM - CROATIA - CZECH REPUBLIC - FRANCE - GERMANY - HUNGARY - ITALY - NETHERLANDS - POLAND - ROMANIA - RUSSIA - SPAIN - UNITED KINGDOM

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ
η Βόρεια Ελλάδα έχει δύναμη

100
1911-2011
www.makthes.gr

facebook.com/biscotto2310

👍 **κάνε like για συνεχή ενημέρωση**

ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗΣ ΚΑΙ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ!

biscotto.gr | [biscotto](http://biscotto.com) | [facebook.com/biscotto2310](https://www.facebook.com/biscotto2310) | twitter.com/biscotto2310 | [foursquare.com/biscotto2310](https://www.foursquare.com/biscotto2310)

φιλμ νουάρ*

η εβδομαδιαία εφημερίδα του πολιτισμού

* μην ψάχνετε για εξώφυλλο... τα κείμενα μας ενδιαφέρουν!

FESTIVAL SPOTS

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ - HELLENIC REPUBLIC
Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού
Ministry of Culture and Sports

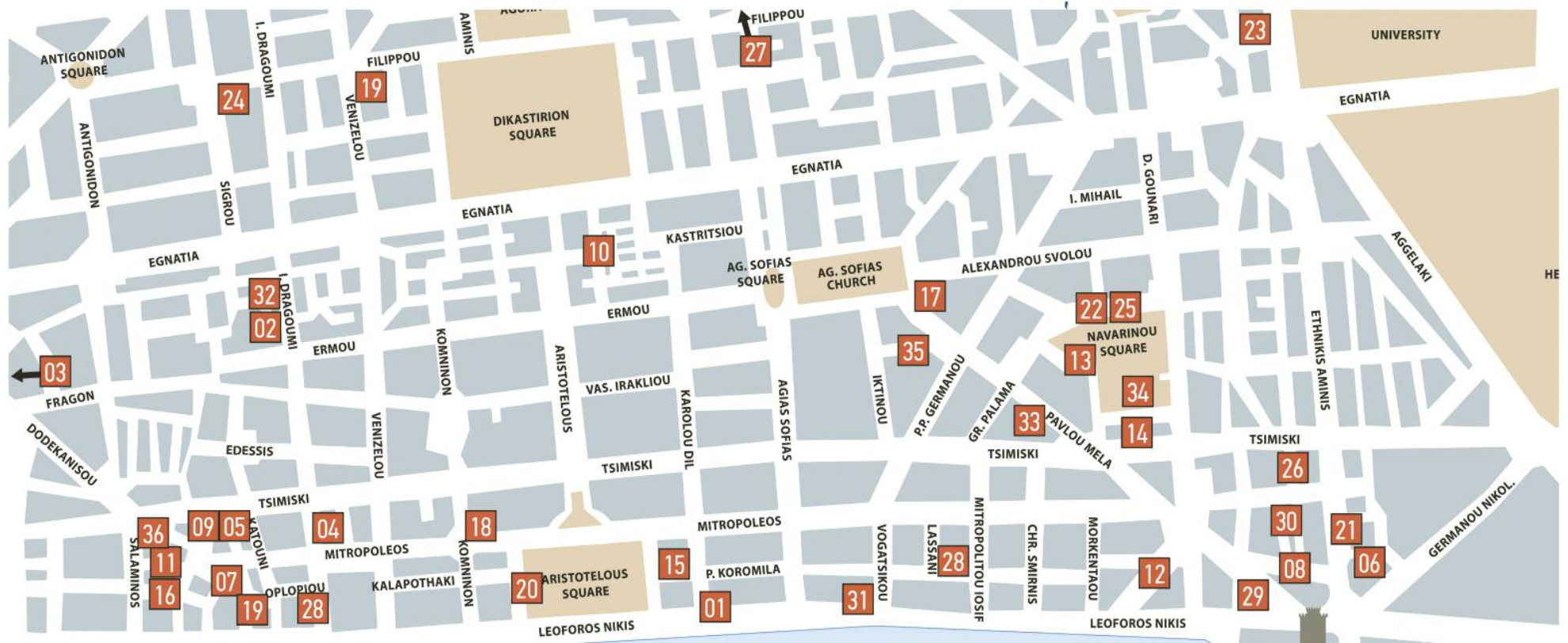

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
Ενδιάμεση Διαχειριστική Αρχή

ΕΣΠΑ 2007-2013
ανάπτυξη που αρέσει

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΘΕΑΤΕΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ • DISCOUNTS AND OFFERS FOR THE SPECTATORS OF THE FESTIVAL

01 Αγιολί / Ayoli

Σε μια από τις πιο προνομιακές θέσεις της πόλης, στην παλιά παραλία με θέα μαγευτική. Υψηλή μαγειρική, εξαιρετικά γλυκά και πολύ καλές τιμές. Διαθέτει και χορτοφαγικό μενού. / Great sea-view restaurant that serves haute cuisine and exquisite desserts, all at very affordable prices. A vegetarian menu is also available.

Λεωφ. Νίκης 15 / 15, Nikis ave. • T. 2310262888

Διαπιστ./Accred.: -15% • CineKάρταF: -15% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

02 Αγορά / Agora

Παραδοσιακά πιάτα σ'ενα όμορφο χώρο που συνδιάζει ζωντάνια και απλότητα. Μεγάλη ποικιλία από προϊόντα της Λέσβου. / Traditional dishes in an appealing place with a lively casual atmosphere. A wide variety of products brought directly from the island of Lesbos.

Καποδιστριαύ 5 / 5, Kapodistriou str. • T. 2310532428

Διαπιστ./Accred.: -20% • CineKάρταF: -20% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

03 .ES

Σ'ενα κτίριο art ντεκό των αρχών του αιώνα, ένας χώρος με κουζίνα βασισμένη στη μεσογειακή διατροφή με διεθνείς επιρροές. / A multinational restaurant in an Art Deco building, that serves internationally influenced mediterranean cuisine.

Φράγκων 2-4 / 2-4, Fragon str. • T. 2310532503

Διαπιστ./Accred.: -20% • CineKάρταF: -20% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

04 Ερμής / Ermis

Όμορφο, παραδοσιακό εστιατόριο σ'ενα παλιό διώροφο διατηρητέο. Φιλική ατμόσφαιρα με ελληνική μουσική. / Nice, traditional restaurant in an old two-storey building. Cozy atmosphere filled with greek music.

Ραγκάτη 4 / 4, Ragoti str. • T. 2310270783

Διαπιστ./Accred.: -15% • CineKάρταF: -15% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

05 Μάντολα / Mandola

Στα Λαδάδικα, το Μάντολα θα σας θυμίσει ένα όμορφο Κυριακάτικο οικογενειακό δείπνο με εξαιρετικές μεσογειακές λιχουδιές. / In Ladadika, Mandola will remind you of a beautiful Sunday family dinner with excellent Mediterranean delicacies.

Κατούνη 19 / 19, Katouni str. • T. 2310523136

Διαπιστ./Accred.: -20% • CineKάρταF: -20% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

06 Μυρσίνη / Mirsini

Τόσο μακριά από την Κρήτη και όμως η μυρωδιά τη ρακής και των κρητικών μεζεδών σας φέρνει πιο κοντά στη μεγαλόνησο! / So far away from the island of Crete, yet the smell of raki and the taste of cretan mezedes brings you closer to the island!

Εβν. Αμύνος 6 / 6, E. Aminis str. • T. 2310228300

Διαπιστ./Accred.: -20% • CineKάρταF: -20% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

07 Ζύθος / Zithos

Ζωηρή, φιλική ατμόσφαιρα, 50 είδη μύρσας και ιδιαίτερες προτάσεις από την ελληνική και διεθνή κουζίνα. / Lively friendly atmosphere, 50 kinds of beer and interesting combinations of greek and international tastes.

Κατούνη 5 / 5, Katouni str. • T. 2310540284

Διαπιστ./Accred. & CineKάρταF: Μενού 3 πιάτων +1 ποτήρι κρασί ή μύρσα (συνολικά 12€) / 3 course menu+1 glass of wine or beer (total 12€)

08 Ζύθος Ντορέ / Zithos Doré

Φιλικό και ζεστό περιβάλλον σ'ενα χώρο με θέα το Λευκό Πύργο. Μεγάλη ποικιλία σε κράσια και μύρσες. / A spacious restaurant with a view of the White Tower and a cosy, lovely atmosphere. Good choice of bottled or draft beers and wines.

Πλ. Τσιρογιάννη 7 / 7, Tsirogianni sq. • T. 2310279010

Διαπιστ./Accred. & CineKάρταF: Μενού 3 πιάτων +1 ποτήρι κρασί ή μύρσα (συνολικά 12€) / 3 course menu+1 glass of wine or beer (total 12€)

09 Νεγροπόντε / Negroponte

Στεγασμένο σ'ενα κτίριο του 1888, το Νεγροπόντε προσφέρει εξαιρετικά εδέσματα παραδοσιακής ελληνικής κουζίνας. / Located on a 1888 building, Negroponte serves unique traditional greek tastes.

Αιγύπτου 24 / 24, Egyptou str. • T. 2310523571

Διαπιστ./Accred.: -20% • CineKάρταF: -20% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

10 Ούζο στον πίνακα / Ouzo ston pinaka

Σπουδάζουμε τη γεύση... / Teaches the taste...

Μπαλάνου 27-29 (Πλ. Αθωνος) / 27-29, Balanou str. • T. 2310280076

Διαπιστ./Accred.: -20% • CineKάρταF: -20% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

11 Παπαρούνα / Paparouna

Εστιατόριο βασισμένο στη διεθνή κουζίνα με μεσογειακές πιναλιές, γεμάτο jazz και soul νότες. / Restaurant based in international cuisine with a Mediterranean touch, full of jazz and soul notes

Παγγαίου 4 & Δόξης / Doxis & 4, Paggaiou str. • T. 2310510852

Διαπιστ./Accred.: -15% • CineKάρταF: -15% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

12 Σταφύλι / Stafili

Μια νέα πρόταση διασκέδασης, που συνδυάζει την gourmet ελληνική κουζίνα με την συνοδεία ελληνικής μουσικής. / A new way of entertaining in Thessaloniki. We combine traditional and gourmet Greek cuisine with greek music.

Στρ. Καλλιάρη 4 / 4, Kallari str. • T. 2310226076

Διαπιστ./Accred.: -20% • CineKάρταF: -20% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

13 Χαμιτιέ / Hamidie

Ξεκινάς με καφέ και συνεχίζεις με πιάτα μαγειρεμένα σύμφωνα με πατροπαράδοτες συνταγές και μια εντυπωσιακή συλλογή μεζεδών. / Start with coffee and continue with dishes based on the best traditional recipes and an impressive selection of tapas.

Πλατεία Ναυαρίνου 10 / 10, Navarinou sq. • T. 2310222514

Διαπιστ./Accred.: -20% • CineKάρταF: -20% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

14 Absinth

Το στέκι που πάντα αναζητούσες με ζεστή και οικεία ατμόσφαιρα, αξιόλογη κάρβα και ιδιαίτερα πιάτα. / The cozy spot you were looking for, with a warm and intimate atmosphere, remarkable wine list, and special dishes.

Ισαύρων 12 / 12, Isavron str. • T. 2313040353

Διαπιστ./Accred.: -20% • CineKάρταF: -20% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

15 Café Balkan

Μια μεγάλη ποικιλία μουσικών καταστάσεων, ένα καταλαβόμενο μενού και ένα σκηνικό γεύσεων, δημιουργούν μια άκρως ατμοσφαιρική mise-en-scène. / A wide variety of musical situations, a well-written menu, and a setting of different flavors, create, from morning until late evening, a highly atmospheric mise-en-scène

Προξένου Κορομηλά 3 / 3, Proxenou Koromila str. • T. 2310233992

Διαπιστ./Accred.: -20% • CineKάρταF: -20% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

16 Beer Art
Ένα στέκι των φίλων της μπίρας. Πλούσια ποικιλία με μπίρες από όλο τον κόσμο και γευστικές εξερευνήσεις. / A hangout for beer, which blends harmoniously the rich variety of beers from around the world with gourmet explorations.
Λυκούργου 2 / 2, Likourgou str. • T: 2310552103
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineKάρταF: -20% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

17 Estrella
Ιδανικός συνδυασμός μεσογειακής κουζίνας και εξαιρετικής μουσικής. Ελληνικά τάπας, πρωινό, κρασιά μικρών παραγωγών και ισπανικές μπίρες. / The new Greek Tapas Bar style combines gourmet cuisine with low prices, great music and cool ambience.
Παύλου Μελά 48 / 48, Pavlou Mela str. • T: 2310272045
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineKάρταF: -20% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

18 Εξέλιση / Excelsior
Gourmet πιάτα από τη μεσογειακή κουζίνα και δροσερά cocktails σ'ένα μοναδικό bistrot στην καρδιά της πόλης. / Gourmet mediterranean flavors and tasty cocktails in a unique bistrot in the heart of the city.
Μητροπόλεως 23 & Κομνηνών / 23, Mitropoleos & Komnina str. • T: 2310021010
Διαπιστ./Accred.: -10%

19 Tapas bar
Η Βαρκελώνη συναντά τη Θεσσαλονίκη σ'ένα εστιατόριο «χωρίς σύνορα». Γευστικά τάπας, ωραία μουσική, προσιτές τιμές. / Barcelona meets Thessaloniki in a restaurant without borders. Tasty tapas, good music, affordable prices.
Κατούνη 4 / 4, Katouni str. • T: 2310547777
Διαπιστ./Accred.: -15% • CineKάρταF: -15% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

20 T.G.I. Friday's
Λαχταριστά πιάτα, πρωτότυπες γεύσεις, αποκλειστικές συνταγές, μοναδικά cocktails, στην πιο κεφάτη ατμόσφαιρα! / Delicious american-style food and cocktails, exclusive recipes, lively atmosphere!
Αριστοτέλους 3 / 3, Aristotelous str. • T: 2310242914
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineKάρταF: -20% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

21 Tre Marie
Ένα ταξίδι γαστρονομικής απόλαυσης και γευστικής φαντασίας πέρα από κάθε προσδοκία. Μεσογειακή κουλτούρα με παλικές γεύσεις. / A journey of gastronomical pleasure and tasteful fantasy beyond any expectation.
Εθν. Αμύνης 3 / 3, Eth. Aminis str. • T: 2310242280
Διαπιστ./Accred.: -15% • CineKάρταF: -15% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

22 Αστέρια / Astoria
Αγαπημένο στέκι που κουβαλάει ιστορία χρόνων με ύφος και ατμόσφαιρα παραδοσιακού καφενείου. / Favorite spot that carries a long story, with the scent and atmosphere of a traditional «kafenio».
Πλ.Ναυαρίνου 17 / 17, Navarinou sq. • T: 2310220975
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineKάρταF: -20% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

23 Διεθνές καφενείο / Diethnes
Με θέα την πανέμορφη Ροτόντα, νωρίς το πρωί για καφέ, απόγευμα για επιτραπέζια και το βράδυ για ρακόμελα. / Gazing at the beautiful Rotonda, the perfect place for early morning coffee, board games in the afternoon and night time raki with honey.
Κ.Μελενίκου 13 / 13, K. Melenikou str. • T: 2310245520
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineKάρταF: -20% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

24 Ελέφαντας
Ήχοι και εικόνες από διεθνείς διαβάσεις. / Sounds and images from international crossings.
Συγγρού & Φιλίππου 2 / Singrou & 2, Filippou str. • T: 2310534137
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineKάρταF: -20% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

25 Ελίτ καφενείο / Elite
Παραδοσιακό καφενείο με ελληνικούς καφέδες στη χόβολη και μπισκοτολούκουμα. Δροσερές μπίρες και ρακόμελα. / Traditional «kafenio» serving Greek coffee with biscuit and loukoumi. Chilled beers and raki with honey.
Πλ. Ναυαρίνου 14 / 14, Navarinou sq. • T: 2310228808
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineKάρταF: -20% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

26 Λούι Λούι
«Louie, I think this is the beginning of a beautiful friendship» - Casablanca. All day café bar.
Φιλικής Εταιρείας 15 / 15, Filikis Eterias str. • T: 2310242206
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineKάρταF: -20% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

27 Φρειδερίκο, αγάπη μου / Freideriko, agari mou
Καινούριο μαγαζί με μοναδική ατμόσφαιρα, ιδιαίτερη αισθητική, προσεγμένα ποτά και ωραία μουσική. / New place in town with unique atmosphere, great style, delicious drinks and nice music.
Ολύμπου 87 / 87, Olimpou str. • T: 2310238532
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineKάρταF: -20% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

28 Albeta
Ελληνικές και Ιταλικές αυθεντικές συνταγές βασισμένες στα πιο αγνά και φρέσκα προϊόντα της Ελληνικής υπαίθρου και της Ιταλικής κουλτούρας. / Greek and Italian recipes, from fresh and pure products mixed with the finest Greek/Italian culture.
Γ. Δραγούμη 9 & Μητροπόλεως 10 / 9, I. Dragoumi & Mitropoleos str.
Πρ. Κορομηλά & Λασσάνη / Pr. Koromila & Lassani str. • T: 2310548547
Διαπιστ./Accred.: -15% • CineKάρταF: -15% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

29 The Bar
Διαχρονικό και κλασικό μπαρ της πόλης με φοβερή μουσική, σημείο συνάντησης του καλλιτεχνικού κόσμου. / All time classic bar in the heart of the city with great music. A meeting point that attracts an artistic crowd.
Νικηφόρου Φωκά 3 / 3, Nikiforou Foka str. • T: 2310243219
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineKάρταF: -20% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

30 Bar Flou
Από τα παλαιότερα καλλιτεχνικά στέκια της πόλης. Ωραία μουσική, δροσερές μπίρες, φιλικός κόσμος. / One of the oldest artistic haunts of the city. Good music, cold beer, friendly faces.
Νικηφόρου Φωκά 9 / 9, Nikiforou Foka str. • T: 2310261448
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineKάρταF: -20% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

31 Café Νίκης 35 / Café Nikis 35
Ένα στέκι πολιτισμού και τέχνης... Ένα σημείο συνάντησης για μικρά και μεγάλα διαλείμματα της καθημερινότητας, που παντρεύει αρμονικά την ποιοτική μουσική με την ανθρώπινη επαφή. / A meeting point, ideal for small and big breaks, which harmoniously combines quality music and human touch.
Λεωφ. Νίκης 35 / 35, Nikis Ave. • T: 2310230449
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineKάρταF: -20% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

32 Coq au Zen
Café-bar-bistro σε μια πολύ όμορφη στοά, με ενημερωμένη wine list και προσεγμένα μεσογειακά πιάτα. / Café-bar-bistrot in a beautiful gallery with updated wine list and mediterranean dishes.
Βαλαωρίτου 37 / 37, Valaoritou str. • T: 2310520119
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineKάρταF: -20% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

33 De Facto
Η ατμόσφαιρα παρισινό μιστρό που αποπνέει γοήτευση τον Άγγλο συγγραφέα David Lodge που αναφέρεται σ' αυτό σε βιβλίο του. / A French-style bistrot so unique, that David Lodge cites.
Παύλου Μελά 19 / 19, Pavlou Mela str. • T: 2310263674
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineKάρταF: -20% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

34 Mr Jones Café
Η εναλλακτική πρόταση στον πιο νεανικό πεζόδρομο της πόλης. / The alternative proposal for a drink or coffee in the city's more hip sidewalk.
Δημ. Γούναρη 23 / 23, Dim. Gounari str. • T: 2310257374
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineKάρταF: -20% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

35 Pastafloa Darling!
Απολαύστε τον καφέ ή το ποτό σας σε ένα περιβάλλον πολύχρωμο και παραμυθένιο σε έναν χώρο mix & match που αποπνέει μια όμορφη ατμόσφαιρα. / Enjoy a coffee or a drink in a colorful and magical environment, in a 60s mix & match atmosphere.
Ζεύξιδος 6 / 6, Zefixidos str. • T: 2310261518
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineKάρταF: -20% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

36 The Rover Bar
Rock indie bar με vintage διακόσμηση, σ'ένα επιβλητικό κτίριο στην καρδιά της πόλης. Απολαύστε τη μεγάλη ποικιλία του σε μπίρες. / Rock indie bar with vintage decoration, set in the heart of the city. Enjoy a vast selection of beers.
Σαλαμινός 6 / 6, Salaminos str. • T: 2310544304
Διαπιστ./Accred.: -20% • CineKάρταF: -20% • Εισιτ. ημέρας/Daily tickets: -10%

Η ΔΥΝΑΤΗ ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΣΟΥ.

NEO MINI PACEMAN. DESIGN WITH BITE.
Η μοναδική go-kart αίσθηση οδήγησης και το ξεχωριστό MINI design κάνουν το νέο MINI Paceman τη νέα δυνατή αδυναμία σου. Νιώσε και εσύ μοναδικές συγκινήσεις με ένα αξέχαστο test drive στην Τρικαλιώτης ΑΕ.

ΤΡΙΚΑΛΙΩΤΗΣ ΑΕ
Μαρίνου Αντύπα 10, Θεσσαλονίκη, τηλ.: 2310 475871

NEO MINI PACEMAN - Εκπομπές CO₂ (g/km) 115-184 - Κατανάλωση (lt/100km): Εντός πόλης: 4,7-10,7 - Εκτός πόλης: 4,2-6,3 - Μικτός κύκλος: 4,4-7,9.

«ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΩΡΑΙΑ ΕΜΠΕΙΡΙΑ»

Συχνός θαμώνας του Φεστιβάλ, ο Κωνσταντίνος Βήτα, φέτος, έχει διπλό ρόλο σ' αυτό. Δυο συναυλίες και η συμμετοχή του στη διεθνή κριτική επιτροπή τον φέρνουν στην καρδιά αυτού που θα συμβεί – μιας γιορτής του μοντερνισμού και των νέων.

Συνέντευξη στην Έφη Παπαζαχαρίου

Info

Κωνσταντίνος Βήτα
**Μετασχηματισμοί /
Transformations live**

Δευτέρα 4 και Τρίτη 5
Νοεμβρίου 2013, 22:00

Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος,
σκηνή Βασιλικού Θεάτρου

Ο Κωνσταντίνος Βήτα ποτέ δεν ακολούθησε μια διαδρομή. Τα ίχνη του υπάρχουν παντού. Από τη Μελβούρνη, όπου γεννήθηκε, στις μουσικές και εικαστικές σπουδές του, στους Στέρεο Νόβα και στη σόλο πορεία του, ο χρόνος κύλησε έντονα και γρήγορα. Ανάμεσα στις δουλιές του, και οι «Μετασχηματισμοί / Transformations», η τολμηρή οπτικοακουστική άποψη πάνω στο έργο του Μάνου Χατζιδάκι που παρουσιάζει για πρώτη φορά live και στη Θεσσαλονίκη, στις 4 και 5 Νοεμβρίου, στη σκηνή του Βασιλικού Θεάτρου, στο πλαίσιο των παράλληλων εκδηλώσεων του 54ου Φεστιβάλ. Οι συναυλίες, αλλά και η συμμετοχή του στη διεθνή κριτική επιτροπή, ήταν η αφορμή για τη συνομιλία που ακολουθεί.

Πώς νιώθετε στη θέση του κριτή, εσείς, που ως καλλιτέχνης, συνήθως είστε κρινόμενος;

Αισθάνομαι λίγο αμήχανα, είναι η πρώτη φορά. Αν και δεν είναι το φόρτε μου να κρίνω σε κανέναν τομέα, νομίζω ότι μπορώ να εντοπίσω σε ένα έργο τέχνης στοιχεία που το κάνουν σημαντικό. Θα είναι ωραία εμπειρία.

Τι σας αρέσει στο Φεστιβάλ όλα αυτά τα χρόνια που το παρακολουθείτε;

Μου αρέσει η πόλη κατά τη διάρκειά του, όπως και το ίδιο γιατί δίνει μια αίσθηση αναζήτησης των πραγμάτων, των σχέσεων με τους γύρω μας αλλά και με τον εαυτό μας μέσα από την τέχνη. Είναι σαν να πλησιάζεις σε έναν θησαυρό, έχεις τόσες απορίες, ξαναβλέπεις πράγματα που έχεις ξεχάσει με μια νέα οπτική. Μέσα σε κάθε φεστιβάλ ξετυλίγεται κάτι.

Το Transformations, που επιλέξατε, είναι δουλειά δέκα χρόνων πριν. Γιατί δεν παρουσιάζετε κάτι πιο καινούργιο; Και πώς ηχεί στ' αυτιά σας σήμερα αυτή η σπουδή στον Χατζιδάκι, μια δεκαετία μετά τη γέννησή της;

Είναι ένα έργο που έχει άμεση σχέση με την εικόνα, μιας και έχει οπτικοποιηθεί από τον Γιώργο Θεωνά το 2004. Επίσης, δεν έχει παιχτεί ποτέ στην Θεσσαλονίκη. Το θεωρώ κυρίως μια σπουδή στον Χατζιδάκι, μια απόπειρα προσέγγισης στην αντίληψη ενός υπέροχου ανθρώπου. Το βλέπω σαν μια ιδιαίτερη ανάγνωση, ένα απέραντο γκραφίτι, μια προσπάθεια επικοινωνίας, ένα τοπίο συγκρούσεων και μια δίψα για την αλήθεια, την ουσία των πραγμάτων. Απ' αυτή την άποψη, είναι διαρκώς επίκαιρο, κάθε φορά που το διαβάζεις ξεπετάγεται κάτι καινούργιο.

Στο κομμάτι «Ντερλούδιο II» ο Χατζιδάκις ακούγεται να μιλάει για τον ελεύθερο άνθρωπο. Θα φθάσουμε ποτέ το όραμά του;

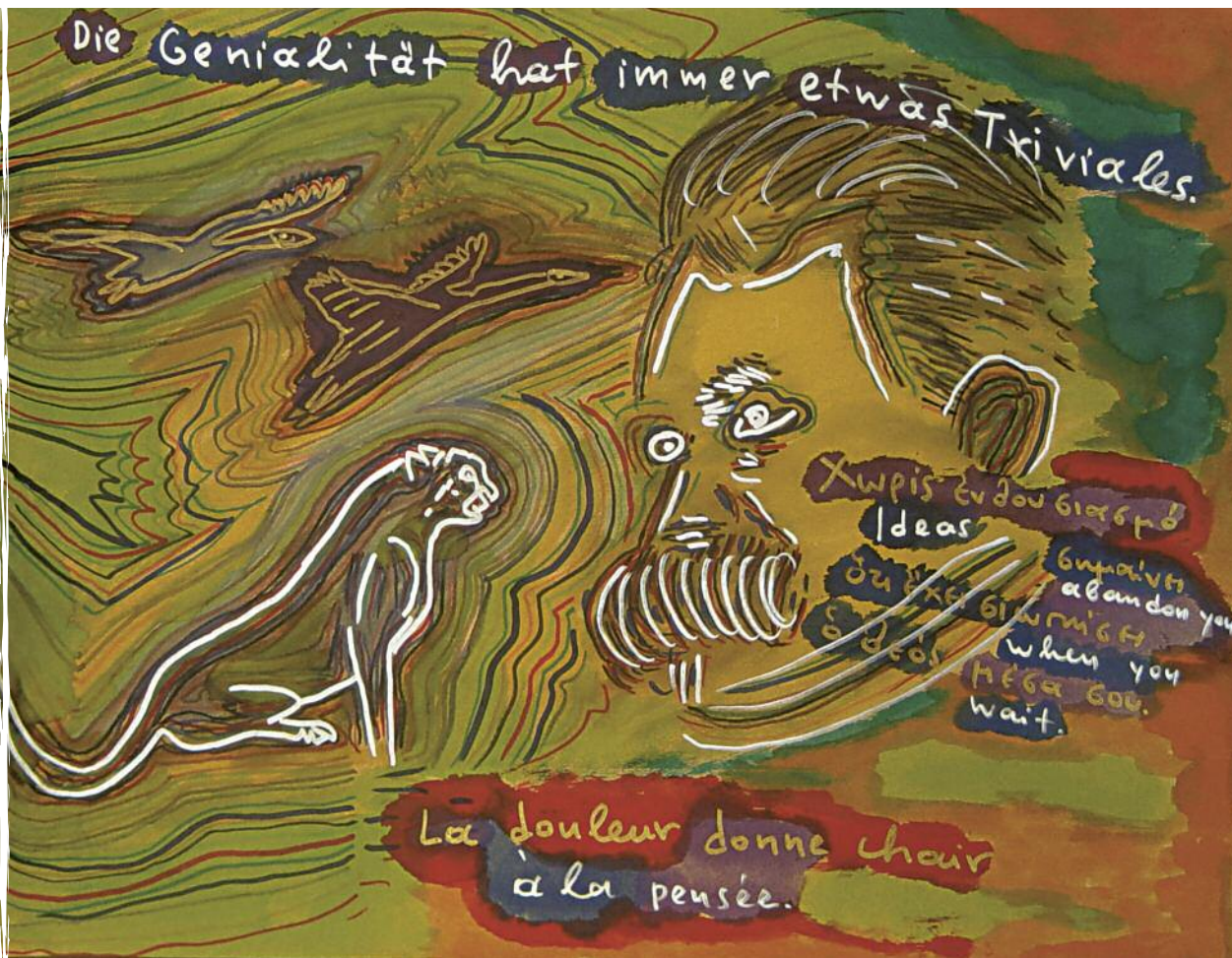
Εκείνος το έφτασε, πολλοί το έφτασαν, οι αρχαίοι το προσέγγισαν - δεν μιλά για κάτι εξωπραγματικό, μιλά για τη δύναμη της ψυχής που απλά ο κόσμος αγνοεί. Μιλά για το ήθος και τις ανθρώπινες αξίες... Γιατί να μην μπορούμε να το προσεγγίσουμε; - εκτός και αν υποτιμούμε τον εαυτό μας.

Η μουσική σας ακούγεται σε ταινίες και σε ντοκιμαντέρ, πολύ διαφορετικά μάλιστα μεταξύ τους. Τι είναι για σας ο κινηματογράφος;

Ένα φιλμ όταν φτιάχνεται είναι μια πρόοδος σε εξέλιξη. Όλοι δουλεύουμε ώστε να γίνει κάτι - κυρίως να εκπληρωθεί το όραμα του σκηνοθέτη. Με ενδιαφέρει να τον βοηθήσω πραγματικά και όχι να καπελώσω μέσα από την μουσική μου τις εικόνες του. Ξεκινώ πάντα από την φράση πως «η ταινία δεν χρειάζεται μουσική» και σιγά σιγά εκείνος με βοηθάει να κινηθώ. Η σχέση με κάθε σκηνοθέτη είναι μια σπουδή, μια διαδικασία όπου γνωρίζεις τον άνθρωπο δίπλα σου και μέσα από τη δική του αντίληψη ουσιαστικά καλείσαι να γράψεις. Είναι η μουσική μιας σχέσης. Μέσα από τη «δέσμευση» πηγαίνεις εκεί όπου δεν θα πήγαινες ποτέ από μόνος σου. Μαθαίνεις να ακούς τον άλλον, να τον αφουγκράζεσαι, να ξέρεις πριν από αυτόν ποιο χρώμα θα διάλεγε. Είχα την τύχη να δουλέψω με αξιόλογους σκηνοθέτες και έμαθα πολλά.

Πώς βιώνετε την κρίση που περνάμε ως καλλιτέχνης;

Από μικρό παιδί βιώνω περιόδους πολιτικής κρίσης, μικρές ή μεγάλες. Αυτή τη φορά η κρίση είναι παγκόσμιας εμβέλειας, στη δική μας εκδοχή, η χώρα βρίσκεται σε βαθιά ύφεση. Ανάμεσα σε ατελείωτες σκέψεις και συζητήσεις, με απασχολεί μια παράμετρος που θα μπορούσαμε να επανεξετάσουμε σοβαρά: την εφαρμογή στην πράξη των ανθρώπινων αξιών που τόσα χρόνια καταπατήσαμε... Έχουμε ζήσει για χρόνια βουτηγμένοι βαθιά μέσα στο μικρό εγώ μας και τώρα βγαίνουμε από αυτό μουνδιασμένοι και αμήχανοι. Κοιτάζοντας γύρω μου νομίζω πως τίποτα δεν έγινε τυχαία. Όμως παράλληλα πιστεύω πως γίνονται πολλά και όμορφα πράγματα, πως ο κόσμος προσπαθεί να επανεφεύρει και να ανακυκλώσει την αγάπη, τη ζωή, την τέχνη. Και θα γίνουν ακόμα περισσότερα αρκεί να υπάρχει θέληση, αγάπη και ενότητα...

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΜΙΑ ΙΔΕΑ

Στη νέα του δουλειά, ο Δημοσθένης Δαββέτας παρουσιάζει δώδεκα έργα διαφόρων διαστάσεων, ζωγραφική σε τελάρα και χαρτί. Σύμφωνα με τον δημιουργό: «ο ζωγραφικός μου λόγος μιλά με λέξεις και εικόνες. Δηλαδή με κρυφές και φανερές παραστάσεις. Δεν με ενδιαφέρει η figurative ή η αφηγηματική ζωγραφική. Για μένα η ζωγραφική είναι κίνηση ευαίσθητων ενσάρκωμένων υλικών στο χώρο. Κάθε πίνακας είναι συνδυασμός ποίησης, χρωμάτων και ενέργειας. Η φίλια μου με μεγάλους εικαστικούς αλλά και η συνεργασία μου μαζί τους (όπως Beuys, Warhol, Abramovic, Cragg, Baselitz, Basquiat, Twombly) με εμπλούτισε με εικαστική τόλμη, θάρρος και διάθεση ευρηματικής ανανέωσης. Δίπλα σε αυτά καθοριστικό ρόλο παίζει η ποίηση και η φιλοσοφία. Συχνά από μία λέξη ή ιδέα ζωγραφίζω. Και το αντίθετο. Η ζωγραφική για μένα είναι αναπνοή, διαλογισμός, ενέργεια, ζωτικότητα. Είναι πορεία ανεπίστρεπτη προς την αυτογνωσία».

Ο Δημοσθένης Δαββέτας γεννήθηκε στην Αθήνα, και ζει και εργάζεται μεταξύ Παρισιού και Αθήνας. Ποιητής και συγγραφέας, ζωγράφος και performer, γράφει ήδη από το 1982 άρθρα και δοκίμια για τα περιοδικά και τις εφημερίδες *Art forum*, *Art in America*, *Art Studio*, *Beaux-Arts Magazine*, *Galleries Magazines*, *Liberation*, *Parkett*, *Risk* στις πολιτιστικές στήλες. Σε όλη τη διάρκεια της πορείας του, συμμετέχει στη σύνταξη καταλόγων και μονογραφιών σημαντικών καλλιτεχνών για Μουσεία, ενώ δίνει διαλέξεις σε Σχολές Τέχνης και Πανεπιστήμια. Από το 1996 δημιουργεί συστηματικά performances και σχεδιάζει. Είναι σύμβουλος του Πρωθυπουργού επί των πολιτιστικών θεμάτων.

Η αίθουσα τέχνης
TSATSIS PROJECTS/ARTFORUM
(Τσιμισκή 113, Θεσσαλονίκη, Τ. 2310 257552)
εγκαινιάζει το Σάββατο 2 Νοεμβρίου 2013
την ατομική έκθεση του Δημοσθένη Δαββέτα.
(ώρες λειτουργίας: 12:00-21:00)

Οίνοι Βορείου Ελλάδος
Χορηγός Οίνων στο 54ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Γραφεία: Γιαννιτσών 90, 54 627 Θεσσαλονίκη, Τ: 2310 281 617, F: 2310 281 619, E: info@wineroads.gr
www.winesofnorthgreece.gr, www.wineroads.gr, www.facebook.com/winesofnorthgreece
[Wines of NorthGreece @Wines_ofNorthGR](https://twitter.com/Wines_ofNorthGR), [wines_of_north_greece](https://www.instagram.com/wines_of_north_greece)

TV5MONDE

Η μεγαλύτερη κινηματογραφική
αίθουσα γαλλικής γλώσσας
στον κόσμο

«Το κερασάκι στην τούρτα», μια ταινία της Λάουρα Μοράντε, προβολή στις 3/11 στις 1:41 π.μ. και στις 5/11 στις 7:30 μ.μ.

**Έξι μεγάλες κινηματογραφικές προβολές την
εβδομάδα στο TV5MONDE**

Περισσότερες πληροφορίες για τα προγράμματα μας θα βρείτε :

www.tv5monde.com

**UN MONDE, DES MONDES,
TV5MONDE**

TV 5 MONDE ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ

Η ΑΝΑΚΤΗΣΗ

Τ' ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ

Η ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΣΚΗΝΗ MADE IN USA

του Παναγιώτη Παναγόπουλου

Η εμπορικότερη κινηματογραφική βιομηχανία του κόσμου αφήνει κάθε χρόνο αρκετό χώρο σε διαφορετικές φωνές να αναπτυχθούν και να ακουστούν. Παρά τα όλο και πιο θολά όρια ανάμεσα στον ανεξάρτητο κινηματογράφο και την παραγωγή των στούντιο (πρόσφατα, ακόμη και ο Ρόμπερτ Ρέντφορντ χαρακτήρισε την εξέλιξη του δικού του φεστιβάλ του Σάντανς «παρέλαση σταρ»), το αμερικανικό ανεξάρτητο σινεμά εξακολουθεί να είναι ισχυρό, υπολογίσιμο, να παράγει διαρκώς νέες φωνές, νέα ταλέντα και, το κυριότερο, να παρουσιάζει διαφορετικές όψεις μιας από τις πιο σύνθετες χώρες στον κόσμο.

Το 54ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης έχει εντάξει στα επί μέρους τμήματά του μια επιλογή από τις πιο ενδιαφέρουσες νέες αμερικανικές ανεξάρτητες ταινίες της χρονιάς, που ακόμη κι όταν δεν παρουσιάζουν αμιγώς αμερικανοκεντρικά θέματα και ιστο-

ρίες, δείχνουν τις αντιδράσεις και τις αντιθέσεις αυτής της πολυσυλλεκτικής κοινωνίας, με χαρακτήρες που βρίσκονται σε κρίση, πρέπει να λειτουργήσουν υπό πίεση και αντιμετωπίζουν δύσκολα διλήμματα.

Σε μόλις 75 λεπτά η Χάνα Φίντελ, που συμπεριλήφθηκε στη λίστα με «25 νέα πρόσωπα του ανεξάρτητου κινηματογράφου» του περιοδικού *Filmmaker*, σχεδιάζει το πλήρες πορτρέτο ενός σύνθετου γυναικείου χαρακτήρα που βρίσκεται στην κόψη του ξυραφιού. Στο *Μια δασκάλα* (*A Teacher*), που προβλήθηκε στο τμήμα NEXT του Sundance, η κεντρική ηρωίδα της ταινίας, η Νταϊάνα, είναι μια δασκάλα Λυκείου που αρχίζει μια ερωτική σχέση με έναν μαθητή της. Έχοντας να πολεμήσει τόσο τις προκαταλήψεις, όσο και τις δικές της ενοχές, η Νταϊάνα θα μετατραπεί από μια γυναίκα με αυτοπεποίθηση, σε ένα πλάσμα που ξεσπά και χάνει τον έλεγχο των συναισθημάτων του.

Σε ένα εντελώς διαφορετικό και πολύ πιο

**ΤΟ ΑΜΕ-
ΡΙΚΑΝΙΚΟ
ΑΝΕΞΑΡ-
ΤΗΤΟ
ΣΙΝΕΜΑ
ΕΞΑΚΟ-
ΛΟΥΘΕΙ
ΝΑ ΕΙΝΑΙ
ΙΣΧΥΡΟ,
ΚΑΙ
ΥΠΟΛΟΓΙ-
ΣΙΜΟ**

αυστηρό περιβάλλον, εξελίσσεται το *Σταμάτα τους χτύπους της καρδιάς* (*Stop the Pounding Heart*) του -Ιταλού αλλά εργαζόμενου στην Αμερική- Ρομπέρτο Μινερβίνι. Η θρησκοληψία και οι κλειστές πόρτες στον σύγχρονο πολιτισμό χαρακτηρίζουν την οικογένεια της Σάρα, ενός κοριτσιού που ζει σε ένα περιβάλλον που εκτρέφει κασίκες. Είναι μια πολυμελής οικογένεια, με δώδεκα παιδιά, τα οποία ζουν με ελάχιστες επιρροές από τον έξω κόσμο. Δεν πηγαίνουν στο σχολείο. Διδάσκονται στο σπίτι με αυστηρή εκπαίδευση που βασίζεται στις διδαχές της Βίβλου και η προτεραιότητα για τα κορίτσια είναι να γίνουν ευσεβείς και αγνές σύζυγοι. Μέχρι τη στιγμή που η Σάρα θα γνωρίσει τον Κόλμπι, έναν αναβάτη ταύρων, που θα την κάνει να γνωρίσει έναν διαφορετικό κόσμο και να αμφισβητήσει όλα όσα μέχρι εκείνη τη στιγμή νόμιζε ότι πρέπει να αποτελούν στοιχεία της ζωής της.

Τα παιδιά της κοινότητας στο *Γαλάζιο πουλί*

(Bluebird) του Λανς Έντμαντς πηγαίνουν σε κανονικό σχολείο, όμως και εκεί οι ισορροπίες είναι ευαίσθητες. Αρκεί ένα περιστατικό και ένα γαλάζιο πουλί για να τις ταράξει και να φέρει βαριά πίεση. Η οδηγός του σχολικού λεωφορείου αφαιρείται από την απρόσμενη παρουσία ενός γαλάζιου πουλιού στο χιονισμένο τοπίο του Μέιν και δεν προσέχει ότι ένα αγόρι έχει μείνει μέσα αποκοιμισμένο. Την επόμενη μέρα θα το βρουν με βαριά υποθερμία και οι αμελείς ενήλικες γύρω του θα δουν τις ζωές τους να καταρρέουν με ταχείς ρυθμούς.

Η Ταρίν, η ηρωίδα του *Παλιά, ζούσα στο σκοτάδι* (I Used to Be Darker) του Ματ Πόρτερφιλντ, παρατηρεί ως τρίτο πρόσωπο το τι ακολουθεί όταν χάνεται μια αγάπη. Το έχει σκάσει από το σπίτι της και έχει τα δικά της μπλεξίματα, αλλά όταν επιχειρήσει να βρει καταφύγιο στους θείους της, που ζουν στη Βαλτιμόρη, θα διαπιστώσει ότι τα δικά τους ίσως είναι πιο σοβαρά. Μετά τον πρώτο χρόνο της κόρης

δεχόμενο να τον βάλουν σε κλινική και, παρά το μάταιο του πράγματος, ταξιδεύει με τον πατέρα. Το τζακ ποτ δεν θα είναι χρήματα, αλλά αλήθειες για το οικογενειακό παρελθόν, δοσμένες με λεπτό, σαρκαστικό και ευαίσθητο χιούμορ του Πέιν.

Σε μια άλλη εποχή, τέλος, στις παρυφές του Αμερικανικού Εμφυλίου, διαδραματίζεται η *Ανάκτηση* (The Retrieval) του Κρις Έσκα, που ασχολείται με τα ζητήματα της αφοσίωσης και της οικειότητας. Ένα 13χρονο αγόρι ανήκει σε μια συμμορία κυνηγών κεφαλών και αναλαμβάνει να παραπλανήσει και να οδηγήσει έναν καταζητούμενο στους διώκτες του. Ενώ όμως καταφέρνει να τον εντοπίσει, το μικρό παιδί στο ταξίδι της επιστροφής θα βρει στον άντρα μια πατρική φιγούρα και θα βρεθεί μπροστά σε μια αναπόφευκτη προδοσία. Είτε εκείνου που τον έκανε να νιώσει στοργή είτε της συμμορίας, που έχει λειτουργήσει σαν μια εναλλακτική οικογένεια για αυτό.

ΟΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΕ ΚΡΙΣΗ, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΟΥΝ ΥΠΟ ΠΙΕΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΥΝ ΔΥΣΚΟΛΑ ΔΙΛΗΜΜΑΤΑ

ΜΙΑ ΔΑΣΚΑΛΑ

ΤΟ ΓΑΛΑΖΙΟ ΠΟΥΛΙ

τους στο πανεπιστήμιο, προσπαθούν να δώσουν ομαλό τέλος στο γάμο τους, ενώ οι αποκαλύψεις και οι εντάσεις απομακρύνουν την επιφανειακή ισορροπία.

Με τους «κανονικούς» ανθρώπους και τα απλά, συνηθισμένα τους προβλήματα που έχουν ασυνήθιστες διαστάσεις ασχολείται κυρίως ο Αλεξάντερ Πέιν, ο οποίος επιστρέφει στη Θεσσαλονίκη με τη *Nebraska*, αναφορά στον τόπο γέννησής του. Αυτή τη φορά μάλιστα, στο ασπρόμαυρο φιλμ στο οποίο έχει επιλέξει, δίπλα στους επαγγελματίες ηθοποιούς βάζει και πολλούς ερασιτέχνες, για να τονίσει την αυθεντικότητα της κινηματογράφησης σ' αυτό το road trip σε ένα παρηκμασμένο κομμάτι της επαρχιακής Αμερικής. Ένας ηλικιωμένος άντρας με άνοια επιμένει να πάει στη Νεμπράσκα όπου μεγάλωσε, για να επισπράξει το τζακ ποτ που νομίζει ότι κέρδισε. Ο ένας από τους γιους του απορρίπτει το εν-

ΣΤΑΜΑΤΑ ΤΟΥΣ ΧΤΥΠΟΥΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ALIVE & KICKING!

by Lilly Papagianni

The 54th TIFF kicks off with a bang, hosting American indie director **Jim Jarmusch**, who presents his work in Greece for the first time. His new film, **Only Lovers Left Alive**, starring the inimitable Tilda Swinton and Tom Hiddleston as sophisticated vampires entangled in a romance that spans centuries, will be screened right after the Friday opening ceremony. Jarmusch will give a press conference on Saturday at 14:00 in Warehouse C to discuss the film and his hugely influential career.

If vampires aren't your thing, Friday has a full set of screenings, including the award-winning Greek shorts from the **Drama Film Festival** – this is where you can be the first to discover that new, fascinating Greek filmmaker.

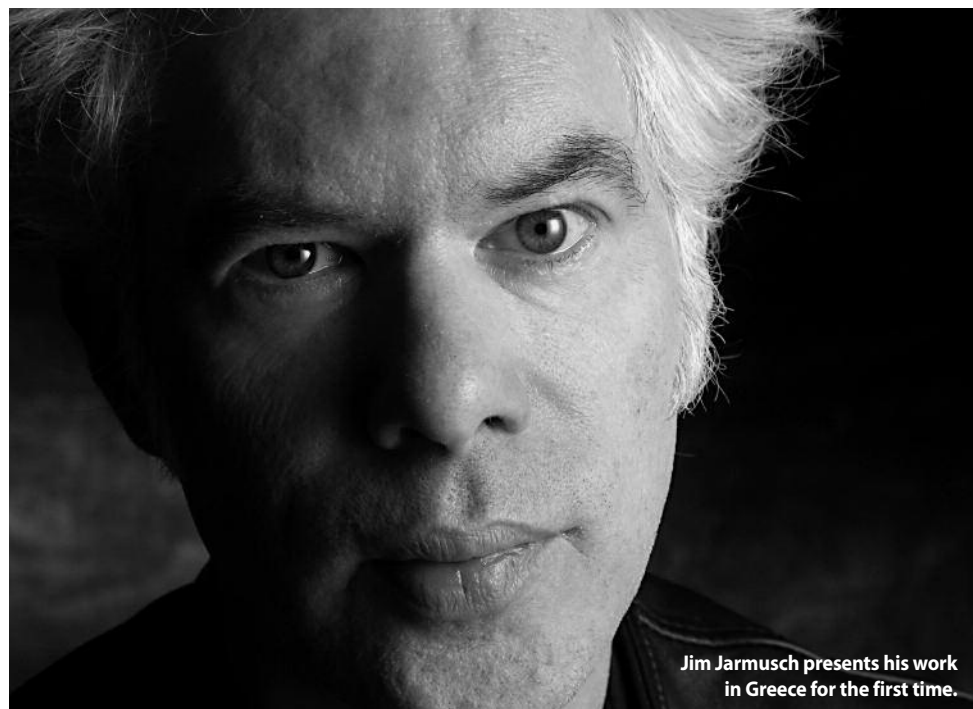
The 54th edition poster, designed by Greek director Alexandros Avranas, is an image of vast, beautiful sea – an open horizon, connected to the city of Thessaloniki with its salty air, but

also to the horizons opened to us by great films, and new cinematic experiences.

IN THEIR OWN WORDS:

"These are the freshest cinematic voices from around the world. They differ enormously; each filmmaker charts his own journey, speaks in his own daring voice and reflects the world with her own penetrating, thoughtful vision." Festival Director **Dimitri Eipides**, on the international competition section

"The vampire is a resonant metaphor... this is a love story, but also the story of two exceptional individuals who, given their unusual circumstances, have a vast overview of human and natural history, including stunning achievements and tragic and brutal failures." **Jim Jarmusch**

Jim Jarmusch presents his work in Greece for the first time.

"I think a film jury has the obligation to approach each film with both a deep sense of film history and at the same time with the eyes of a child watching his very first film – no preconceptions whatsoever. I am generally interested in skillful cinematic execution at the service of human and humane stories. And sincerity – films are better when they are made with great sincerity." **Alexander Payne**, International Jury President

DON'T MISS IT!

Our opening party (Friday 1/11 at 23.00 – Warehouse C), where we celebrate 10 days of cinema and 54 years of the Thessaloniki Film Festival!

The Agora Industry digital library opens its doors on Saturday 2/11. With 300 films to watch, its booths are the place to be for accredited guests.

Round Table Discussion

WRONG DESTINATION

Ciné John Cassavetes, Sunday 3/11, 12:45

On the occasion of the screening of the documentary *Stop-over*, a discussion will be held on the reasons that render Greece a "migration trap" and a dead end for refugees or immigrants that wish to move on to other countries in Europe. The documentary focuses on the problems of everyday life and the labyrinthine bureaucratic procedures that considerably hinder these people's stay in Greece or their transition to other European countries. Sitting on the panel will be the director of *Stop-over*, Kaveh Bakhtiari; Andreas Takis, Assistant Professor of Philosophy and Methodology of Law at Thessaloniki's Aristotle University; and Konstantinos Tsitselikis, Associate Professor at the Department of Balkan, Slavic and Oriental Studies of the University of Macedonia. Panel coordination: Elena Christopoulou

CONCERT K. BHATA LIVE TRANSFORMATIONS 4 & 5/11/2013, 22:00

Vassiliko Theatre / White Tower Square / T. +30 2315 200 000 / Tickets: 15€, 10€ (CineKáptaf, student)

Musician K. Bhta (also a member of the International Jury) will present his *Transformations* in two concerts at the Vassiliko Theater (a venue of the National Theater of Northern Greece), on the 4 and 5 November. The result of the K. Bhta's wanderings through the colorful world of composer Manos Hadjidakis is a fluid universe of sounds and images. When performed live, *Transformations* is a cohesive sonic and visual show, since the concert is accompanied by a video art piece, designed and directed by Yorgos Theonas, which combines naturalistic footage with animation. This work was commissioned by the Synch Festival in 2006, and premiered at the patio of the Benaki Museum at Pireos Street. The production of the show lasted four years. In K. Bhta's own words: "I wasn't interested in presenting covers of songs. I wanted to scratch beneath the surface, to create musical walls, pick out the raw material and place it in an alien environment. I visualized it as a stroll in an urban setting in modern-day Northern Europe. It's not just my work; it's a workshop between me and Manos Hadjidakis."

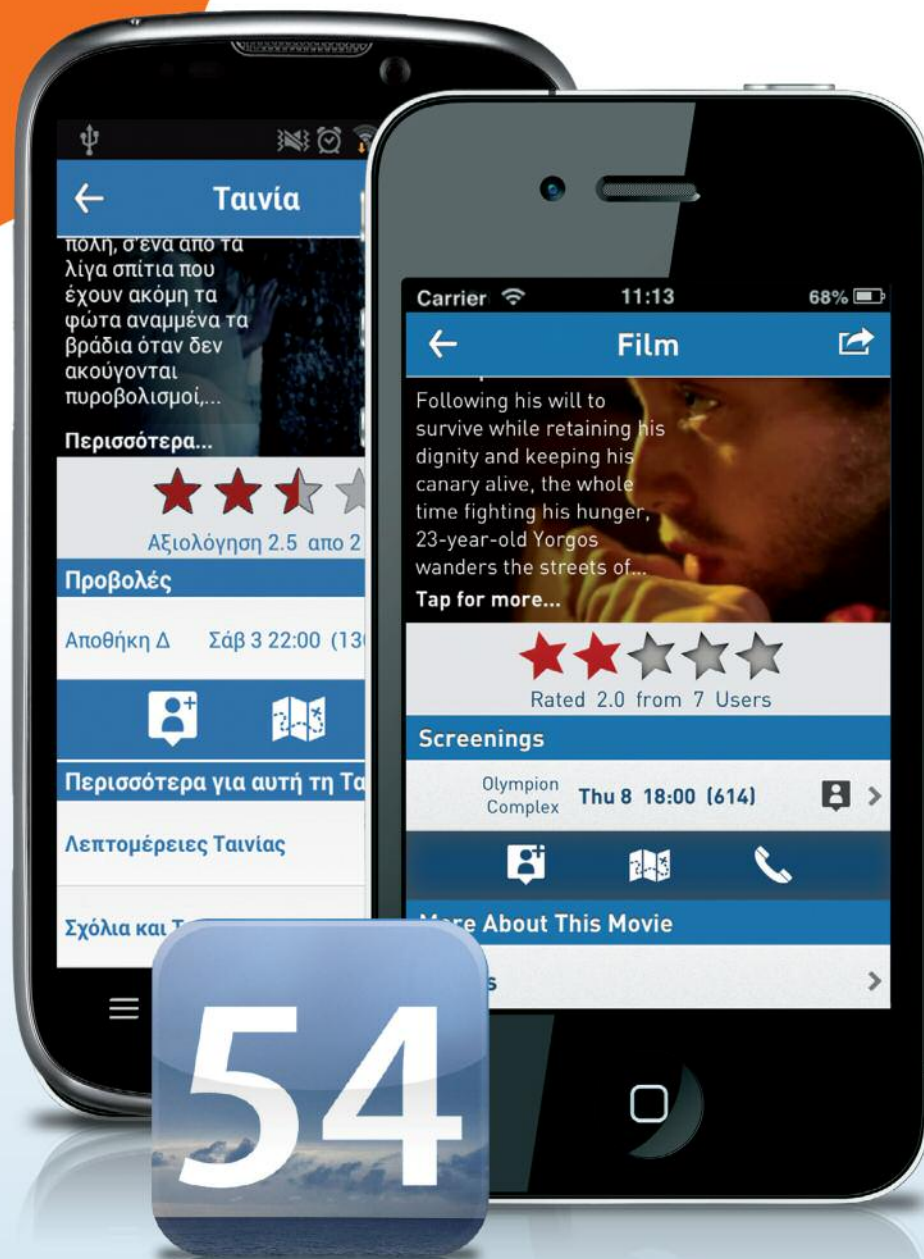
54[☀]

ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
www.filmfestival.gr
01-10.11.2013

ThessFest.

Όλες οι ταινίες
και το πρόγραμμα
του 54ου Φεστιβάλ
Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης.

Μαζί σας,
όπου κι αν είστε.

Available on the
App Store

ANDROID APP ON
Google play

powered by:

social
sensor
www.socialsensor.eu

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
mklab.itι.gr

SEVENTH FRAMEWORK
PROGRAMME

Η Δημόσια Τηλεόραση
παρουσιάζει...

54[☀]

ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

www.filmfestival.gr

01-10.11.2013

στηρίζει
τον κινηματογράφο!

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ & ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ